la Burxa
Periòdic de Comunicació Popular
BarriSants.org

Sants i barris veïns · 5.000 exemplars · distribució gratuïta · mensual · agost 2006 · núm. 99

I amb la calor, tornen les festes!

[Sants torna a vestir-se de festa amb les comissions de carrers, les Festes Alternatives i la incorporació dels Castellers de Sants i el Triangle]

[Enguany, l'Assamblea de Barri de Sants ha demostrat una capacitat lloable per superar la cursa d'obstacles que li ha posat l'Ajuntament]

[pàgines centrals]

Imatge del cercacarrers de l'any passat amb la fanfarria Fanfare Des Goulamas. Aquest any la cursa de carretons la guanyarà La Burxa. ARXIU

Albert Garcia, fotògraf de La Burxa

entrevista

[pàgina 12]

Col·lectivització simbòlica del transport

Un autobús d'època sortí de Sants i recorregué la ciutat de Barcelona rememorant el 70 aniversari de la col·lectivització del transport. El bus, carregat de milicians i milicianes republicanes, lluïa una pancarta en què s'hi podia llegir: "25 de juliol 1936. Col·lectivització del Transport a Barcelona. 10 de maig de 1997. Col·lectivització del CSO Can Vies. Aturem la demanda de TMB. La lluita continua".

Les parades d'autobusos també es revestiren del 36.

[pàgina 3]

Quatre grans motius perquè Can Vies es quedi al barri

especial

[pàgines 5, 6, 11 i 12]

OPINIÓ

Cal seguir lluitant per l'alliberament social i nacional

L'historiador Oriol Jonqueras i l'Albert Botra ens comminen a continuar lluitant després del resultat del referèndum i l'aprovació del nou Estatut del Principat de Catalunya.

[pàgina 2]

EN MOVIMENT

Feminismes i activismes

Barcelona ha acollit unes jornades internacionals en què s'ha discutit el paper del feminisme i la seva relació amb l'activisme. Tallers, audiovisuals i xerrades per enfortir la xarxa antipatriarcal.

[pàgina 13]

CULTURA

El Bahía, recuperat per a la gent gran

Cada diumenge a la tarda l'espai alliberat per la cultura s'obre a un públic oblidat pels moviments socials alternatius: la gent gran. Aquesta iniciativa és la primera activitat fixa del nou espai.

[pàgina 14]

ARREU

L'Aplec del Ports: una iniciativa per la recuperació de la comarca

Trobada de les comarques dels Ports que es realitza des de fa 28 anys que barreja música, teatre, poesia i altres activitats culturals amb reivindicacions polítiques.

[pàgina 15]

editorials

Malgrat tot, hi ha Festes Alternatives

I amb aquest són dotze els anys que fa que celebrem les Festes Alternatives de Sants, sis dies farcits d'activitats variades i per a tots els públics i les edats. Però sembla que això i el fet que es tracti d'una iniciativa genuïnament popular no ens dóna dret, com a veïnes que som, a disposar d'un espai en condicions per durles a terme. I així ho ha demostrat la intransigent postura de l'Ajuntament a l'hora de negociar un lloc on celebrar les festes i les diferents excuses per negar-nos aquest dret (sorolls i brutícia, principalment). És sabut per tothom que qualsevol expressió lúdica genera molèsties, però aquestes es veuen compensades pel *bon rollo* que també genera. Potser la qüestió no és que faltin espais o que els veïns es queixin, potser es tracta del fet que l'Ajuntament no vol donar vida a cap expressió que se surti dels paràmetres que ell mateix imposa.

Solidaritat per aturar els tancaments

Samsung, Philips, Autotex, Dogi, Fisipe, Domar, Galler, Printer, Levis, Manaut, Valeo, Funosa, Atento, Braun, Seat, Mercadona... Des de fa uns anys ens estem acostumant a trobar els noms d'importants empreses acompanyats de termes com *vagues*, *expedients de regulació d'ocupació* (ERO) i *tancaments*. Al 2005 es van presentar 512 ERO a Catalunya, que van afectar 14.109 treballadors i treballadores, sovint dones i homes majors de 45 anys que es quedaven a l'atur amb poques possibilitats de trobar una altra feina; a més de destruir el teixit industrial, i hipotencant el futur de les noves generacions.

És trist i indignant veure com això que s'ha anomenat deslocalització, en lloc de posar en peu de guerra els sindicats, ha esdevingut l'argument per justificar la imposició de la precarietat laboral, les retallades salarials i un retrocés general dels drets socials que tant van costar d'aconseguir. Tot i així, estem començant a veure experiències de lluites, com a Mercadona i a Seat (vegeu la pàgina 4) que estan plantant cara a les patronals i fins i tot a les direccions sindicals de CCOO i UGT, per defensar uns llocs de treball dignes. Des de LA BURXA volem recolzar totes aquestes lluites, així com servir-los d'altaveu per generar solidaritat, l'única arma que pot aturar la regressió de drets que estem patint.

opinió

Cal seguir lluitant

ALBERT BOTRA I ORIOL JUNQUERAS

El resultat del referèndum de l'Estatut a Catalunya va ser decebedor per als i les independentistes. La victòria del *sí* no fou contundent si la comparem amb el conjunt del cens electoral. Però sí que hem de constatar que els nostres arguments van ser menys considerats pel gruix del nostre poble que no pas els del *bloc del sí*. La nostra apel·lació a la dignitat del nostre fràgil país fou superada per la vella retòrica del "peix al cove". La nostra reivindicació de l'autodeterminació i de polítiques socials avançades va ser contestada amb el discurs de la por: "El vostre vot serà aprofitat pel PP", "Si no acceptem això ens quedarem com estem"... Per captar el vot favorable, es va exagerar la força del PP a casa nostra, sense esgrimir cap altre argument.

Fora dels resultats cal constatar coses positives per al conjunt del sobiranisme. En els mesos previs al referèndum es va anar desenvolupant un discurs de rebuig a l'Estatut on les qüestions socials eren l'eix reivindicatiu, fet que constata el principi bàsic de l'independentisme català: la qüestió social i la qüestió nacional són lluites indestriables. La defensa d'un nou model de finançament anava lligada a la defensa de les polítiques socials (més beques, millors pensions, millors prestacions socials...). Es reclamava la plena gestió d'aspectes com la immigració i les reglamentacions de treball per poder fer de la societat catalana un espai més just i millor per viure-hi. A més, aquest discurs del *bloc del no* es va anar configurant a partir de representants de la societat civil, del moviment associatiu nacional i de la intel·lectualitat sobiranista que ens ha permès visualitzar el nostre potencial.

Un potencial, però, que els resultats del 18 de juny van demostrar que encara ha de ser més treballat. Fixar-nos en els resultats ens obliga a reflexionar sobre les causes de les nostres limitacions. Necessitem més gent que es posi a treballar per la independència, i que ho faci en tots els àmbits (per exemple, en els mitjans de comunicació). La societat catalana seguirà tenint els mateixos problemes que abans, perquè el règim autonòmic tan sols ha estat maquillat. I amb una bona coordinació (aquesta seria una altra necessitat del moviment sobiranista) tots els i les que treballem per la independència podrem donar una resposta a aquests problemes .

Fins a l'acompliment del deure, fins a la victòria final, fins a l'alliberament social i nacional dels Països Catalans!!

SALT DE PLENS

Por a la diferència

QUEL NESS

Sempre els més interessats en trobar un culpable són precisament els qui han creat el problema. El problema de l'Orient Mitjà el va crear l'imperialisme dominant aleshores, és a dir, el Regne Unit, que mitjançant la declaració Balfour va donar ales al sionisme emergent perquè establís les bases d'un Estat jueu a Palestina. Ara els continuadors de l'imperialisme britànic, és a dir, els EUA, s'afanyen a senyalar la resistència àrab com a culpable inequívoca de tots els mals de l'Orient Mitjà. I també de la crisi actual al Líban. I con era d'esperar, estan donant tot el suport del món a una entitat política cancerígena que està destruint el teixit social i polític de la regió. Hamàs, Hezbol·là i tota la pesca no són res més que els anticossos que es defensen de l'agressió. Creuen, sense faltar-los raó, que la continuïtat nacional, econòmica, social de la zona està amenaçada de mort amb la presència de l'Estat d'Israel. Però la metàstasi s'està estenent a marxes forçades. Mentrestant, els metges europeus miren cap a una altra banda.

Però siguem radicals, perquè com deia José Martí ser radical és anar a l'arrel del problema. Cal fer memòria i recordar-se del progroms contra els jueus que s'organitzaven cada dos per tres a l'edat mitjana a les ciutats europees, Barcelona inclosa. Cal recordar les discriminacions de tota mena que van patir els jeus durant segles. I, ai las!, quan van triomfar la llibertat, la igualtat i la fraternitat de les revolucions liberals, els lemes van esdevenir paper mullat (recordem el cas Dreyfuss) a l'hora d'acceptar les grans diferències (jueus, gitanos, homosexuals...). El sionisme estava servit. Només va faltar el deliri paranoic del feixisme i la guerra freda.

Els jeus són molt diferents, és cert. Les seves cultura, història, religió no tenen un encaix fàcil arreu. I la por ancestral dels humans a la diferència ha fet la resta. Així doncs, el principal culpable de tot plegat és la por, la por a la diferència (d'això els catalans i catalanes en podem parlar abastament). Per tant, una manera còmoda i senzilla de treure's de sobre els jueus, sempre inquietants, era buscar-los un lloc llunyà on establir-se. Això va dur a la creació d'un monstre que no dubta en anihilar qualsevol adversari que qüestioni la seva existència, perquè sempre tindrà l'agressió àrab del 1948 (tot just proclamat l'Estat d'Israel) com a coartada.

Perquè els àrabs, com tots el humans, també van tenir por a la diferència.

CARTES A LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a laburxa@laburxa.org o a Can Vies (c. Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Audiència pública al districte de Sants-Montjuïc

ROSA POMAREDA LUIS

Dia 13 de juliol. Acabo d'arribar del Districte i encara no m'he recuperat del sotrac. La persona que parlava d'ecologia urbana ens ha martiritzat amb diapositives on la ciutat semblava un despatx d'arquitectes assenyats. Ha quedat clar que en realitat la nostra Barcino és una quadrícula amb autobusos desconcertats.

Només començar, el *públic* de la sala va manifestar les seves desesperacions. Carrer Callao, Autonomia, solar de l'Hamsa, estació de Sants, Violant d'Hongria, ascensor de Mercat Nou, zona esportiva, la SEAT tancada, arbres del carrer Constitució arrencats de soca-rel en ple estiu... Molts problemes i cap solució.

La quadrícula! És aquí on s'ha de dissenyar, barri per barri, carrer per carrer. Accions immediates, directes i ràpides per millorar la qualitat de vida dels veïns i veïnes que viuen al darrere de les vies principals. Aquí és on ha d'haver-hi la quadrícula. No és tan difícil ni tan complicat que cada districte disposi de capacitat de maniobra immediata, una vegada analitzat el problema. El barri és com l'interior de casa nostra. Si no baixem les deixalles al contenidor se'ns acumulen i fan pudor. Només cal disposar d'unes infraestructures municipals d'intervenció ràpida. Els regidors de cada districte són els responsables directes de la situació dels nostres carrers i els haurien de conèixer pam a pam. Si els falta personal que el demanin. Si no, als veïns i veïnes ens queda una solució; continuar subscivint aquest frase sorgida dels moviments veïnals alternatius i que no podem abandonar del tot: "Si lluites pots perdre, si no lluites ho tens tot perdut".

la Burxa
Periòdic de Comunicació Popular de Sants i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)
Periodicitat: mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org
LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Toni Gonzàlez, Gemma Parera Àlvarez, Guillem Sànchez, Pau Canela, David Positiu, Soto, Jordina, Laia i Meritxell Sánchez Amat, Mireia Ribas i Monfort, Jou, Bernat Costa, Carme, Ester de Pablo Rams,Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Isaac, Marc, Albert Alonso, Miquel Darnés, Agus Giralt, Oriol, Yol, Marc Faustino i Vidal, Casal Independentista, Comissió de Veïns de la Bordeta, Assemblea Can Vies, Cooperativa Germinal, Assemblea de Barri de Sants, Albert Botra i Oriol Junqueras, Josep M. Domingo, Oriol Rigola, Núria Vergés i Ivan.

Acció en commemoració dels 70 anys de la revolució a Barcelona

BARRISANTS.ORG ▪ SANTS

El 18 de juliol es va recordar la commemoració del 70è aniversari de la col·lectivització dels transports de Barcelona amb un parell d'accions paral·leles. La primera va consistir en la substitució dels anuncis d'alguns autobusos de la ciutat per uns nous plafons que feien referència al 70è aniversari de la revolució a Barcelona, i al procés judicial obert per TMB contra Can Vies. Les diverses línies d'autobús que passen per Sants i viatgen per tota la ciutat van dur els nous plafons, i els cartells es van col·locar amb el consentiment dels conductors dels autobusos sense que es registrés cap incident.

La segona acció va començar quan un autobús antic va arribar a la plaça de Sants, on l'esperava un grup de milicians que el va col·lectivitzar i el va redecorar per a l'ocasió per després recórrer gran part de Barcelona.

Els plafons als busos feien referència al 70è aniversari de la revolució i al procés judicial obert perTMB contra Can Vies. ORIOL RIGOLA

La presentació de reordenació dels barris de Barcelona crea polèmica

REDACCIÓ ▪ SANTS

Si la proposta de reordenació dels barris de l'Ajuntament *La Barcelona dels barris* s'aprova, el barri de Sants quedarà dividit en dos: Sants i Badal. La presentació del document es realitzà el mes de juny a la seu del districte en una reunió ordinària del Consell de Ciutat. Aquest també es va fer arribar a les entitats i associacions adscrites al Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta.

Aquest nou pla que reordenarà la ciutat en nous barris pretén dividir la ciutat en zones d'entre 20 i 25 mil persones. Barcelona quedarà dividida en 70 barris i 236 zones estadístiques. Així, Sants es divideix en dos barris: el de Sants, amb cinc zones estadístiques (Santa Maria de Sants, l'Espanya Industrial, l'Olivera Rodona, Can Mantega i el Mercat Nou), i el de Badal, amb dues zones (l'Oliveretа i Badal). Hostafrancs quedarà amb dues zones (l'Àngel Custodi i l'Alcaldia d'Hostafrancs), i la Bordeta, també amb dues (Can Batlló i Sant Medir).

Josep Serra, director del Gabinet Tècnic de Programació de l'Ajuntament, declarà en la seua presentació prèvia el 23 de febrer que "no hi ha res tancat, sinó que ara s'obre un procés de participació que durarà 10 mesos i que pretén configurar aquest pla territorial de la ciutat". Tanmateix, la junta de la Federació de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB) manifestà que en "la seva elaboració, l'Ajuntament ha tingut en compte únicament l'opinió d'uns experts amb opinions molt diferents i fins i tot contradictòries i, al contrari que l'anterior procés de divisió de la ciutat en barris, en aquesta etapa la FAVB no hi ha estat convidada a participar".

D'altra banda, la FAVB expressava la seva preocupació pel fet que aquesta subdivisió tan artificial "suposi restar força a les demandes dels barris creant nous instruments que redueixin la seva capacitat d'intervenció i buidant de contingut polític i de participació els districtes". Des de la seva presentació inicial a la premsa fins a la presentació al Districte el passat juny han plogut uns quants mesos i tot i les exigències de la FAVB que "l'Ajuntament de Barcelona elaborés una memòria participativa que concreti mecanismes de participació en cada districte i a nivell de ciutat previs a la seva aprovació definitiva", de manera que "el mapa de barris no pogués imposar-se al marge de l'opinió del moviment veïnal", no hi ha cap incidi d'un apropament de l'Ajuntament i els seus tècnics a la Federació.

OPINIÓ

La Barcelona dels barris

Amb aquest títol l'Ajuntament de Barcelona ha presentat un document subtitulat *Nou impuls per a una ciutat més pròxima*. Teòricament aquest és obert al debat, ja que amb múltiples al·lusions a la "participació ciutadana" es convida a entitats, associacions i ciutadans en general a dir la seva. Es molt encoratjador que per fi considerin l'existència de les associacions, les potenciïn i no limitin la representivitat. La gran pregunta seria que si per arribar a aquesta conclusió han calgut tants anys de lluites veïnals.

D'entrada i en el primer capítol es parla d'un "gran repte": la convivència. Barcelona és una gran ciutat, oberta i dinàmica: "S'estan produint fenòmens convivencials derivats de la utilització cada vegada més intensa i diversa dels espais col·lectius urbans", que "l'èxit turístic de la ciutat ha afegit una forta pressió d'ús en alguns del barris" i "algunes actituds incíviques han contribuït a generar un malestar" en aquests. Un altre fenomen és "l'arribada d'un gran nombre d'immigrants estrangers, la majoria dels quals en condicions econòmiques i socials difícils i amb referents culturals diversos". Cita com exemple que "els incidents en diverses localitats de l'entorn de París evidencien fractures socials profundes", un senyal d'alerta que cal tenir en compte. Per això ha calgut que l'Administració disposi d'eines que li permetin actuar de manera més eficaç: l'ordenança de la convivència i la Carta de drets i deures dels ciutadans. Si ja tenim un element de repressió ara ens cal un de diàleg i convivència, és clar. Amb aquest preàmbul, els autors (una *Comissió d'Experts*), justifica en part l'elaboració del document. Els objectius es resumeixen en els següents punts:

- "Entendre Barcelona tal com és realment." Encara no l'han entès?
- "Tenir en compte els barris en la planificació d'equipaments i actuacions municipals." Bona idea, però potser haurien d'haver començat a planificar els equipaments fa molt de temps.
- "Impulsar la convivència i la cohesió social." Amb bastant retard.
- "Afavorir la participació ciutadana." Tornem-hi amb la participació. Potser voldran implantar a l'Ajuntament una democràcia participativa de veritat i abandonar la representativa.

El document s'estén en un *catàleg* que "s'estructura en quatre eixos" com a "objectius a assolir en cadascun dels quatre grans camps temàtics que es consideren més rellevants pel que fa a la qualitat de vida urbana". Aquests són: espai públic, serveis a les persones, mobilitat i accessibilitat i activitat econòmica.

Total: 14 pàgines on les paraules *participació* i *sostenibilitat* es repeteixen constantment, i en canvi les paraules *precarietat*, *atur*, *explotació* i *especulació* no hi apareixen. Sobre aquest punt, l'Administració està oberta també a les al·legacions o suggeriments que les entitats o particulars vulguin fer. Val la pena?.

JOSEP M. DOMINGO

Can batlló: una de freda i una de calenta

ROSER BENAVENT ▪ LA BORDETA

Julio Muñoz Ramonet va entrar a Barcelona per la Diagonal, just al darrere de les tropes mores de Franco. Fent servir els vincles de la seva tia (concubina del general Sanjurjo) per controlar els contingents d'importació de cotó, aquest fill de Bellver de Cerdanya, falangista i traïdor a la seva pàtria, va aixecar un empori immobiliari del nores, tot escanyant els empresaris tèxtils catalans (antics aliats de Franco en la seva majoria).

Aquest home de la postguerra, exhibicionista d'un luxe insultant quan la majoria dels nostres passava gana, cria malves des del 1991 a l'infern dels feixistes, especuladors i estraperlistes. Tant de bo li hagi tocat un bon turment etern.

Les seves hereves, la Carmen, la Isabel, l'Alejandra i l'Helena Muñoz Villalonga (dels Villalonga del Banc Central) controlen la seva fortuna, per suposat des de Madrid, i tenen com a gerent de la Immobiliària Gaudir (que controla Can Batlló) la néta de l'*inefable*: la Carmen Escrivá de Romaní (Déu n'hi do amb els cognoms), també coneguda com la *guapa* pels treballadors del polígon, atès el seu posat xulesc i madrileny.

En el procés de recuperació de Can Batlló per la Bordeta, darrera esperança d'un barri mancat de gairebé tot, les hereves han apretat l'Ajuntament gairebé fins a l'extorsió a base de recursos judicials. Elles entenen que el dret a la propietat els dóna dret a esprémer la terra fins a l'última gota. Per sobre de plans urbanístics i necessitats socials. I oblidant, com ha estat norma en la transició, que moltes de les actuals fortunes s'han construït sobre l'espoliació i la sang de la dictadura.

El resultat ja el coneixeu, per la premsa o per les assemblees veïnals on s'ha anat comentant: unes propietàries que encara seran més riques, un ajuntament submís amb els rics i una Generalitat que es frega les mans requalificant edificis per tot Barcelona a costa de Can Batlló i amb una nova conselleria, que no els costarà un duro, de cireretа del pastís. Al davant, també ho sabeu, el moviment veïnal que ha intentat esgarrapar tant com ha pogut en tot el procés, i que potser aconseguirà com a torna desencallar el projecte i disposar d'uns quants equipaments.

I què dir del procés participatiu: una mica per riure. De tota manera, millor no queixar-se. Molt pitjor ha estat el del calaix de les vies.

A PEU DE CARRER

Ciclo-salvatges?

Després d'un any a la ciutat Hispalense… he tornat al barri, i com cada primer divendres de mes he agafat la bicicleta i he anat a la massa crítica, una pedalada conjunta reivindicativa. Un any a fora, quines ganes de veure els companys ciclistes… Però quan arribo a plaça Universitat, trobo la plaça plena de Guàrdia Urban. "Que estrany!", penso, quan de sobte dos agents ens demanen que ens identifiquem. Quina barbaritat!! Havia sentit a parlar d'una ordenança cívica des de Sevilla, però no pensava que ara els agents municipals es posessin a identificar la gent que va en bici. I mentrestrant, els regidors de l'Ajuntament promouen l'ús de la bicicleta als diaris (bé, menys a *La Vanguardia,* on sembla que s'han posat una mica pesadets amb el tema que els ciclistes som uns incívics…).

Els agents m'argumenten aquesta identificació arbitrària dient que enguany, en les bicicletades aquestes, s'han agredit alguns conductors… Em quedo estupefacte!!! Una bicicleta agredint els cotxes? Més tard ho comento amb els pocs més de 20 ciclistes que han assistit (a començament d'any eren uns 100, però es veu que és el primer mes que passa), i els companys em comenten que d'agredir conductors, res de res). "El mes passat", m'explica un company, "em van torçar la roda, l'altre, un conductor histèric va donar un cop de puny a un ciclista…". En fi, la cosa està clara: per una banda, els regidors de l'Ajuntament (en Portabella, en Clos, na Mayol…) es fan fotos pujant a una bici dient que són cíviques, que no contaminen i, per una altra, envien els seus gossos de presa contra els pocs ciclistes que reclamen un espai en aquesta ciutat del motor. Entengueu per *gossos de presa* tant la Guàrdia Urbana que intimida els ciclistes com els periodistes de *La Vanguardia* que es dediquen a dir que els ciclistes som uns salvatges.

BERNAT COSTA

Centenars de persones es manifesten en suport a la vaga de Mercadona

[Més de tres mesos de vaga indefinida i mig centenar de mobilitzacions de denúncia per les males condicions de seguretat i higiene en el treball i per la fi de l'assejament laboral i sindical, més una xicoteta reivindicació salarial]

La manifestació tingué el suport de molts col·lectius socials de Barcelona. CNT-AIT

HELENA OLCINA I AMIGO • SANTS

Mercadona, l'empresa líder de la distribució alimentària valenciana i una de les més potents de l'Estat, està sent denunciada pel sindicat CNT per pràctiques de *mòbing* i assetjament laboral. Un dels casos més cruents és el del centre logístic de Sant Sadurní d'Anoia, on s'està duent a terme des del passat 23 de març una vaga indefinida.

En suport d'aquesta vaga, es convocà el passat dissabte 15 de juliol en la plaça dels Països Catalans una manifestació a la qual hi assistiren vora 500 persones.

Aquesta, però, no ha estat la primera manifestació en suport de la vaga indefinida de Sant Sadurní; les mobilitzacions al llarg de tres mesos han estat constants: concentracions davant de seus de Mercadona (el barri de Sants n'ha viscut unes quantes, sobretot el Mercadona situat a la carretera de Sants amb rambla de Badal), més de 30 manifestacions pels carrers de Barcelona i tot un seguit d'accions englobades dins d'una campanya d'informació sobre les condicions laborals de Mercadona i els motius que els han dut a la vaga.

Els motius de la vaga

Però quins són els motius que duen a un grup de persones a fer una vaga de més detres mesos (amb el retraïment econòmic que aquesta significa)? Tot començà un mes abans, quan un grup de treballadores i treballadors del centre logístic de Mercadona acudiren al Sindicat d'Oficis Varis de Barcelona de CNT-AIT. Volien assessorament legal per tal de fer front a les irregularitats que s'estaven donant al centre logístic. El sindicat anarquista CNT inicià una campanya d'informació entre les persones treballadores de Mercadona.

Automàticament, la plantilla començà a denunciar coaccions per part de la directiva perquè ningú no s'afiliés al sindicat anarquista i, poc després, la directiva sancionà el secretari general de la Secció Sindical i acomiadà tres delegats sindicals.

Aquest fou el detonant de la vaga indefinida. Tanmateix, a les reivindicacions de readmissió dels treballadors acomiadats s'hi ajunten d'altres: fi de l'assetjament laboral, mesures de seguretat i higiene, l'acompliment de l'article 8è de la Llei orgànica de llibertat sindical sobre la creació de seccions sindicals i el pagament de la mitja hora de descans (que segons el conveni no és efectiva i per tant no és remunerada).

A hores d'ara, dos dels acomiadaments ja han estat declarats improcedents pel Jutjat número 11 de Barcelona. En un últim comunicat, CNT ha advertit a l'"mpresa alimentària que "per al mes d'agost hi ha més de 30 accions programades", i que aquestes no pararan fins que es tinguen en compte les seues reivindicacions.

Readmissions a la SEAT

ESTER DE PABLO RAMS • ZONA FRANCA

La direcció de Seat anuncià aquest juliol que contractarà de nou part de les 646 persones acomiadades al desembre de les plantilles de la Zona Franca i de Martorell. Les reincorporacions, unes 100, estan previstes per al setembre, i l'empresa assegura que es mantindran les categories laborals i el nivell salarial que tenien els i les acomiadades, tot i que perdran l'antiguitat i tindran un contracte temporal.

Des de l'Assemblea d'Acomiadats/des i CGT (l'únic sindicat que va rebutjar la retallada de plantilla) es va rebre amb satisfacció la notícia, tot i que asseguren que aquesta decisió confirma el que ells ja defensaven: l'expedient de regulació d'ocupació no era necessari. També manifesten el seu temor que l'empresa segueixi aplicant les *llistes negres* a l'hora de decidir qui es reincorpora i han advertit que estan estudiant fer una vaga de fam si a finals d'any no s'han readmès totes les persones acomiadades.

D'altra banda, part de les 120 persones que van denunciar el seu acomiadament ja tenen sentència. Fins al moment hi ha més d'una vintena d'acomiadaments declarats improcedents (els treballadors han de ser indemnitzats) i 12 sentències d'acomiadaments declarats nuls, que obliguen a l'empresa a readmetre els treballadors, tot i que des de l'Assemblea d'Acomiadats es denunciava el passat 6 de juliol que aquests seguien sense ocupar cap lloc de treball en la primera indústria catalana.

Crítiques a les obres del TAV

HELENA OLCINA I AMIGO • SANTS

El Districte i tècnics del tren d'alta velocitat (TAV) organitzaren a mitjan juliol una xerrada informativa per explicar el funcionament de les obres del TAV en el tram de la rambla de Badal. A la xerrada, que acompanyaren amb una projecció de diapositives, assistí part del veïnat de la zona del carrer Antoni Capmany.

En finalitzar l'explicació i passar al torn de preguntes s'iniciaren les crítiques. El veïnat de la zona resultà estar indignat amb els inconvenients que està generat aquesta monumental obra: sorolls fins a altes hores de la nit, tancament de carrers, vibracions, falta de pas per a cadires de rodes, etcètera.

A més, a la crispació col·lectiva se li afegí la por del veïnat a la repetició d'un capítol esgarrifós de la història de Barcelona: el del Carmel. Així, el veïnat de Sants reclamà al districte de Sants-Monjuïc algun tipus de seguretat perquè el malson no es tornara a repetir.

Malgrat tot, tant els tècnics com el representant del Districte no donaren cap resposta a les múltiples queixes, i van defensar algunes actuacions (com les obres que s'allarguen de les 12 a les 4 de la matinada) considerantles com a un sacrifici veïnal per al "bé comú".

Can Vies és del barri

Número especial de
la Burxa

No marxem

El passat 16 de maig va arribar al Centre Social Autogestionat Can Vies una demanda verbal per precari interposada per TMB. Aquest espai que al llarg de més de nou anys ha esdevingut un punt de referència pels moviments socials, tant del barri com dels seus voltants, ha viscut molts processos de confluència entre diferents persones que han generat molts projectes com el que va fer néixer el 1998 aquesta publicació que tens entre les mans.

Per això des de LA BURXA ens veiem amb l'obligació de defensar amb aquest número especial el que ha estat des dels inicis el punt de reunió, redacció i maquetació de la nostra publicació, així com de molts altres projectes. En aquest especial hi trobareu tots aquells perquès que des de l'Assemblea de Can Vies s'han elaborat per fer arribar a la gent del barri, per tal que se sentin seva Can Vies tot i no participar d'aquest espai. Can Vies ha de seguir existint per tot el que implica per a tota la gent del barri.

Vista de Can Vies des de les vies del tren de l'any 1879. ARXIU HISTÒRIC DE SANTS

...perquè manté la memòria històrica

[El Centre Social Autogestionat Can Vies està situat al carrer Jocs Florals, 42 del barri de Sants. L'edifici, finalitzat en 1879, fou durant molts anys seu dels treballadors del Metro, englobats sota el nom de Círculo Social Metropolitano, quan encara no s'havia inaugurat l'estació de Mercat Nou, que ho féu el 1926]

Actualment aquesta serà reformada dins del pla del calaix que es farà per l'arribada del TAV, en un projecte valorat en 12,9 milions d'euros, i que augmentarà la divisió del barri en dos parts amb uns murs que arribaran als 14,5 metres d'alçada. En aquest edifici es va veure onejar la bandera de la CNT durant la guerra civil, va ser ampliat amb una capella sota el règim franquista i el sindicat vertical falangista, i va ser ambulatori per a familiars i treballadors/es del metro, així com seu dels sindicats del metro CNT, CGT i altres quan aquests varen ser legalitzats i fins a inicis de la dècada dels 90.

L'edifici principal fou abandonat, deixant només en ús la capella fins al 2000. Després d'anys d'abandonament de l'edifici principal, aquest va recuperar l'ús públic quan un 10 de maig de 1997 un grup de veïns/es van entrar per transformar aquell espai en un Centre Social Autogestionat al qual li donaren el nom de Can Vies. Aquest projecte, basat en l'okupació, moviment en expansió arran del desallotjament del Cinema Princesa i de l'aparició del veí CSOA Hamsa, recollia les fórmules dels antics ateneus llibertaris sorgits arran de la revolució industrial dins la tradició educativa del moviment obrer, com a lloc de reunió per als obrers, de tots els tipus, per estudiar, opinar, parlar.

Aquests ateneus, que varen proliferar especialment durant la 2a República, afavorits en bona part per la manca d'infraestructures educatives oficials per a la classe treballadora, sorgint com associacions culturals i convertint-se en una escola per a milers de persones sense recursos, transformant-se en un focus d'expansió d'idees llibertàries, mitjançant els seus butlletins informatius, conferències i biblioteques de lliure accés.

El fet que aquest Centre Social estigui situat dins del barri de Sants ens obliga inexorablement a recordar que és aquest un barri d'històrica combativitat, ja abans de l'agregació a Barcelona a toc de decret el 1897. Des de l'aparició del vapor, les revoltes luddites, la creació de tota mena d'ateneus, cooperatives, associacions, sindicats i partits, passant per les lluites veïnals dels 70 fins a l'actualitat. Així fou com en un passat no gaire llunyà la gent lluità per aconseguir *semaforitzar* els voltants d'algunes escoles, o lluitar per la conversió en espais públics de les Cotxeres, l'antiga fàbrica de l'Espanya Industrial, el Vapor Vell i d'altres que encara resten com Can Batlló, i pel soterrament de les vies.

Alguns d'aquest models de lluita han servit per emmirallar-nos quan es formava el projecte de Can Vies. Seguíem, doncs, models autogestionats, assemblearis i anticapitalistes que de cap manera ningú pot pensar que acabem d'inventar. Recordant així aquells moviments que en el seu moment volgueren demostrar en la seva lluita i combativitat que les coses només es poden guanyar si es lluita per elles.

Per poder conèixer altres projectes que consideràvem interessants, en tots aquests anys s'han fet tot un seguit de múltiples xerrades o taules rodones on es parlava tant del passat com del present i del futur. Cal destacar entre aquestes, algunes com les que es varen fer amb motiu de les jornades de Passió i Revolta on es varen fer xerrades sobre lluites autònomes a la transició espanyola i sobre la revolta dels clavells a Portugal. També s'han fet seminaris sobre economia crítica, xerrades sobre lluites laborals, de gènere, de drets humans, sobre alliberament nacional, de temes ecologistes, urbanistes, antirepressives, sumant-li un llarg etcètera de temes sobre els quals s'ha xerrat i han servit per enriquir el coneixement de totes les veïnes que hi varen assistir. També s'hi han fet diferents actes de record de la revolució del 36, com al 8è aniversari de Can Vies i el passat 25 de juliol, en què es conmemorà el 70è aniversari de la col·lectivització del transport a Barcelona fent ruta per la ciutat amb un autobús d'època col·lectivitzat i ple de milicians amb fusells simulats i banderes llibertàries. Actes com aquest dónen sentit a l'okupació, ja que recorden el seu origen en les col·lectivitzacions.

Per nosaltres Can Vies pren part en la memòria històrica recordant-la, però també incidint-hi.

Acció de record de la col·lectivització del transport a Barcelona el 36. BARRISANTS

D'ON VENIM?

Breu repàs de la història de Sants

A la guerra de Successió es participa a la Batalla de Montjuïc.

A mitjan segle XIX la industrialització porta fàbriques com el Vapor del Prat Vermell, el Vapor Vell, el Vapor Nou, Can Batlló i l'Espanya Industrial que transformen l'entorn rural en nuclis de treballadors obrers.

El 1854 la primera vaga, a l'Espanya Industrial, porta el luddisme, que promulgava la destrucció de les màquines enemigues dels treballadors. S'acabà desencadenant una vaga general que dugué a la prohibició de les associacions obreres. L'execució del filador mataroní Josep Barceló, cap visible de l'Associació de Filadors de Barcelona i falsament acusat d'un crim, aixecà de nou la revolta. Josep Sol i Padrís, director del Vapor Vell i president de la Junta de Fàbricas, morí poc després en un atemptat a la fàbrica.

El 1870 la revolta de les lleves es fortifica al Vapor Nou.

El 1873 es crea la Unió Obrera de Sants, primera cooperativa obrera de les moltes altres que apareixerien, així com ateneus, com l'Ateneu de Sants i l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant.

A inicis del s. XX les vagues que durien a la Setmana Tràgica van tenir molta força a Sants.

El 1911 neix el sindicat CNT, hereu del sindicat d'àmbit català La Solidaridad Obrera.

El 1918 en Salvador Seguí prepara el sindicat per afrontar la vaga de la Canadenca. Els pistolers de la patronal causen baixes obreres al nostre barri.

El 1936 amb la guerra arriben les col·lectivitzacions que també afecten els transports i en conseqüència al Metro, mitjà col·lectivitzat per la CNT.

Als 70 les lluites veïnals s'encenen i neix l'Ateneu Llibertari de Sants. Posteriorment apareix el Centre Social de Sants. Des d'allà es dinamitzarien lluites com la de la *semaforització* de les rodalies escolars, la reconversió en parc de l'Espanya Industrial i lluites que encara són vives com Can Batlló i el soterrament de les Vies (i no pas calaix).

QUI SOM?

El mercat immobiliari a Sants

El nombre d'habitatges a l'àrea de Sants és de 34.186, dels quals 3. 118 es troben desocupats (9% del total). Predominen els habitatges de propietat, suposant els de lloguer una tercera part del total. Els preus dels habitatges d'obra nova són més elevats a la zona de Sants que la mitjana de la ciutat i del districte; i en el cas dels lloguers, els preus també han pujat, concretament un 20% des de l'any 1996. Desde l'Assemblea de Barri de Sants, aquestes són algunes de les principals actuacions en què es denuncia l'especulació urbanística al nostre barri.

PLA DE L'ESTACIÓ
L'ampliació de l'estació triplicarà l'edificabilitat de la zona i incorpora una nova gran superfície comercial. Aquest projecte representa l'enderrocament de comerços i habitatges, fet que afectarà el teixit del barri. A més, les obres de remodelació de l'estació i d'arribada del TAV han inutilitzat la piscina del poliesportiu de l'Espanya Industrial.

CALAIX DE LES VIES
Un calaix de 14 metres d'alçada disfressat de rambla enjardinada substituirà la demanda històrica de soterrament de les vies, agreujant la divisió física del barri.

PERI D'HOSTAFRANCS
Les expropiacions i el conseqüents enderrocaments d'habitatges tenen un clar objectiu mercantil: prioritzar l'obertura de vials per al trànsit rodat i la construcció de places de pàrquing (infraestructures per al gran comerç a l'estació de Sants i a Les Arenes) i remodelar l'eix comercial Creu Coberta. D'altra banda, l'obertura del carrer Diputació permetrà als vehicles anar des del carrer Tarragona fins a Ildefons Cerdà en poc temps. Tot plegat, prioritats que passem per davant de la construcció d'habitatges protegits i equipaments socials. A més, el PERI ha començat simbòlicament amb el desallotjament del CSOA Hamsa, centre social que durant 8 anys va dinamitzar políticament, social i cultural el barri.

...perquè planta cara a l'especulació que destrueix els nostres barris

La mercantilització del sòl va portar que el que hauria de ser un recurs, per cobrir les necessitats individuals i col·lectives de tota la societat es convertís en un bé mitjançant el qual es poguessin obtenir beneficis privats, en l'actualitat bàsicament econòmics.

Els territoris destinats a horts deixen de ser espais destinats a la producció d'aliments per passar a ser espais on realitzar la combinació d'agroquímics més o menys adecuada per obtenir un producte al més rentable possible en el mercat agroalimentari ,o bé, sobretot en el cas d'aquells més propers a les ciutats, solars de reserva per a una futura urbanització, que, al seu torn, un cop urbanitzats i edificats, passaran a ser candidats a futures 'reordenacions' que permetin seguir rendibilitzant el mateix espai, fent tàbula rasa sobre les edificacions ja existents damunt de les quals se'n puguin aixecar de noves per extreure'n beneficis encara més grans.

Aquest procés que sembla no tenir fi duu, òbviament, amb ell una modificació de la població lligada a aquest territori, i és quelcom que observem de forma clara a Barcelona. Cada nova intervenció, reordenació, reforma… als nostres barris implica l'expulsió de la població amb menys recursos; aquelles que no contribuïm a posar *guapa* Barcelona, i hem de veure com les nostres cases son destruïdes per les mateixes màquines que demà n'aixecaran d'altres a les quals mai podrem accedir.

Però no és només que ens facin fora dels nostres barris, sinó que també fan fora els mateixos barris. Els carrers estrets, que obliguen la reducció de velocitat dels vehicles, que permeten que en certa manera siguem les vianants qui controlem aquest espai (que poguem veure'ns, saludarnos, parar-nos a xerrar, etc.) són substituïts per grans avingudes dissenyades estrictament al servei de l'automòbil i el control social. Les poques edificacions que queden de tres o quatre pisos, encara englobables a escala humana i amb certes característiques singulars, donen pas a blocs de vivendes totalment impersonals, amb

La manifestació recorre els carrers de Sants. TONI

alçades que ens superen i que creen una sensació d'insignificància de cadascuna de nosaltres davant el conjunt de la ciutat. Macrocentres comercials envaeixen el nostre espai, i acaben monopolitzant tot el comerç de la zona i fins i tot l'oci.

Però des de Can Vies ens neguem a aceptar aquest model, i creiem que és possible aturar-lo, plantant-li cara des del mateix barri, quelcom que fem lluitant amb altres organitzacions veïnals contra agressions concretes, com és el cas del TAV i el del *calaix de la vergonya*, però, sobretot, des de la nostra pròpia existencia.

Can Vies neix okupant un edifici abandonat, donant-li un nou contingut i una utilitat, amb dos projectes paral·lels.

D'una banda, el de destinar una part de l'edifici a vivenda, que ens permet a diverses persones del barri no haver de marxar de Sants, i reivindicar, un cop més, amb aquesta actitud, que disposar d'una vivenda és un dret i no un luxe, i que és intolerable que, mentre existeixin milers d'edificacions buides, hi hagi gent que no pot accedir-hi, o que ha d'hipotecar la seva vida per ferho.

D'altra banda, crear un centre social obert al barri, ja que no necessitem que des de l'Ajuntament ens cedeixin nous equipaments on organitzar-nos, d'acord amb els seus interesos, sinó recuperar i fer nostres espais que ja existeixen (que, a més, com en aquest cas, ja són públics), gestionant-los nosaltres segons els nostres principis, objectius i inquietuds.

La campanya per aturar el desallotjament, per tant, no és tan sols la lluita per defensar casa nostra o el nostre local, sinó també un enfrontament a la imposició dels interesos econòmics sobre els socials, i en defensa del nostre barri i els nostres espais.

El calaix de les vies transforma en formigó els somnis del veïnat. BARRISANTS

Aturem la demanda de TMB

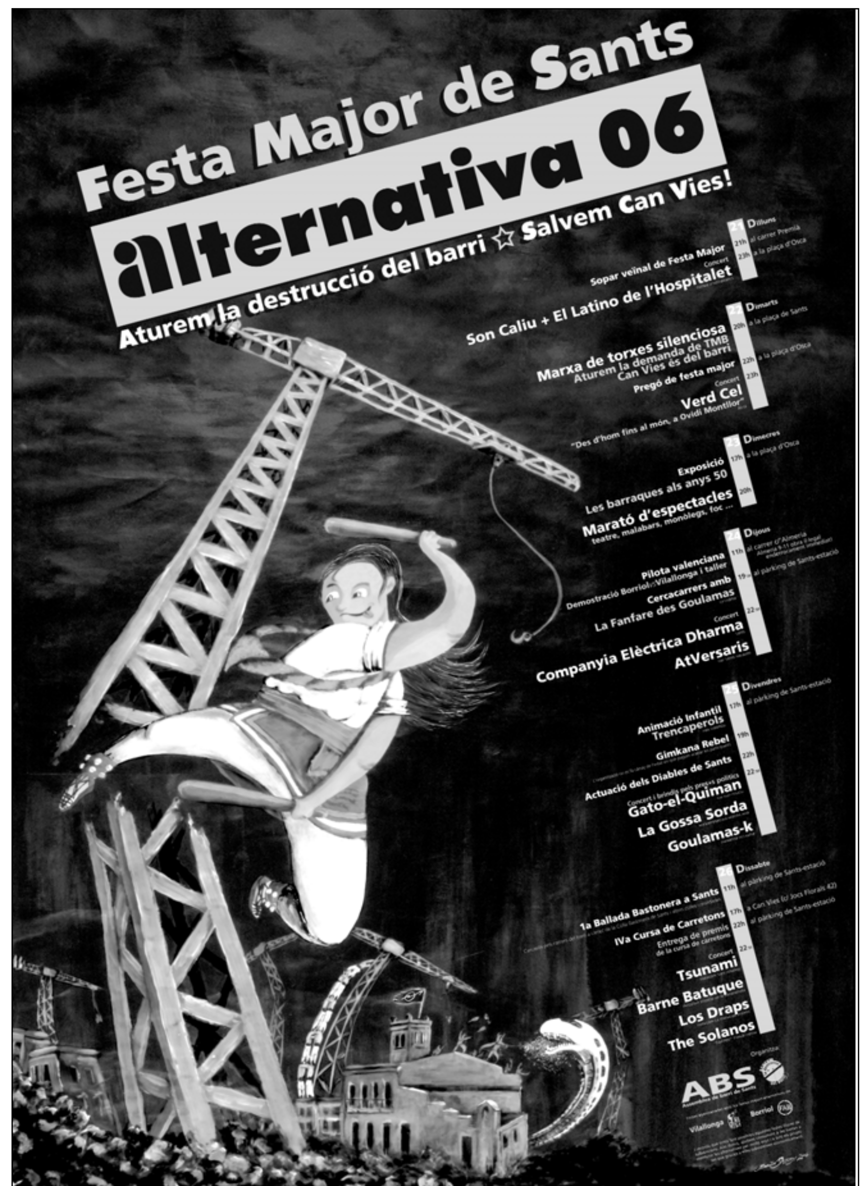
Festa Major de Sants

Número especial de **la Burxa** am la programació

Les 12s festes alternatives

[Per bé o per mal l'estiu arriba, i amb l'estiu i la calor també arriben les festes majors. Unes Festes Majors que segueixen tenint problemes, des de la manca de relleu generacional a les comissions de festes fins a les lluites amb l'Ajuntament per aconseguir espais adequats per a les festes més joves. Tot plegat contaminat amb el rerafons del debat que prolifera en alguns mitjans sobre les festes majors i el civisme]

[Tot i això, a Sants dues noves iniciatives s'estrenaran aquesta festa major: els Castellers de Sants faran activitats cada dia davant la seva seu (Vallespir cantonada Badalona) i el Triangle de Sants prendrà el relleu de les Alternatives seguint la festa a la plaça Osca de dijous a dissabte, una plaça recuperada fa tres anys per les alternatives i que aquest any es consolida com a plaça festiva]

Cartell general de la Festa Major Alternativa.

Cartell ofical de la Festa Major de Sants.

REDACCIÓ ▪ **SANTS**

Amb el lema "Aturem la destrucció de Sants, Can Vies és del barri" es presenten les 12s Festes Alternatives de Sants, perquè enguany el dimoni de la destrucció del barri se'ns farà més present que mai. Avui intenta posar les seves grapes al CSA Can Vies, igual que dia a dia intenta menjar-se qualsevol espai d'ús social, tant hi fa que sigui un esplai, com el local d'una comissió de festes, com una coral. Perseguits pel dimoni especulatiu, després de tres dies a la plaça Osca, canviarem l'habitual emplaçament a la plaça de Sants (avui plena de grues i maquinària per a la construcció del calaix) pel paisatge no menys trist de la plaça Joan Peiró (acompanyats de les titàniques obres de l'estació de Sants).

Però malgrat les adversitats, les Alternatives arriben en el seu 12è any amb un cartell envejable. Com sempre, al·lucinarem amb l'enginy i el risc de la cursa de carretons, remenarem el cul als concerts de rumba, compartirem menjar i converses al sopar popular, esperarem encuriosides el pregó, ens deixarem portar per la imaginació a la marató d'espectacles, jugarem i farem l'impensable a la gimkana rebel, ens encegaran les espurnes del correfoc, ballarem i saltarem a tots els concerts, recordarem les preses i portarem la festa i la música a tots els racons del barri amb el cercacarrers.

I a més, aquest any ens deixarà bocabadats la 1a Ballada de Bastons a Sants, aprendrem a jugar a la pilota valenciana i sentirem la música que ens porten els grups de tots els racons dels Països Catalans i d'arreu, i a més gaudirem de tenir a l'escenari de les alternatives La Companyia Elèctrica Dharma, un grup amb una trajectòria històrica ben sòlida i arrelat al nostre barri.

Un any més farem nostra aquella cançó de la Dharma que diu que si un dimoni et vol menjar, al damunt li has de ballar . Si el dimoni de l'especulació intenta menjar-nos, nosaltres utilitzarem tots els mitjans per defensar-nos... i ballarem, i ballarem, i ballarem!

Festa Major de Sants

alternativa 06

Aturem la destrucció del barri ★ Salvem Can Vies!

21 Dilluns

21h Sopar veïnal de Festa Major — al carrer Premià

23h Concert — a la plaça d'Osca

Son Caliu + El Latino de l'Hospitalet (rumba d'Hostafrancs)

22 Dimarts

20h **Marxa de torxes silenciosa** — a la plaça de Sants

Aturem la demanda de TMB

Can Vies és del barri

22h **Pregó de festa major** — a la plaça d'Osca

23h Concert

Verd Cel "Des d'hom fins al món, a Ovidi Montllor" (Alcoi)

23 Dimecres

17h **Exposició** — a la plaça d'Osca

Les barraques als anys 50

20h **Marató d'espectacles**

teatre, malabars, monòlegs, foc …

24 Dijous

11h **Pilota valenciana** — al carrer c/ Almeria

Demostració Borriol vs Vilallonga i taller

Almeria 9-11 obra il·legal enderrocament immediat!

19'30 **Cercacarrers amb La Fanfare des Goulamas** (Occitània) — al pàrking de Sants-estació

22'30 Concert

Companyia Elèctrica Dharma (sants)

AtVersaris (rap Sants-Sabadell)

25 Divendres

17h **Animació Infantil** — al pàrking de Sants-estació

Trencaperols (País Valencià)

19h **Gimkana Rebel**

L'organització no es fa càrrec de l'estat en què puguin acabar les participants

22h **Actuació dels Diables de Sants**

22'30 Concert i brindis pels pres*s polítics

Gato-el-Quiman (hip hop Gràcia)

La Gossab Sorda (Rockreggaeska Marina Alta)

Goulamas-k (patxanga occitània)

26 Dissabte

11h **1a Ballada Bastonera a Sants** — al pàrking de Sants-estació

Cercavila pels carrers del barri a càrrec de la Colla Bastonera de Sants i altres colles convidades

17h **IVa Cursa de Carretons** — a Can Vies (c/ Jocs Florals 42)

22h **Entrega de premis de la cursa de carretons** — al pàrking de Sants-estació

22'30 Concert

Tsunami (Hardcore Sant Andreu)

Los Draps (Punkcore La Frania de Ponent)

The Solanos ("Bailoteo" Euskal Herria)

Organitza:

ABS Assemblea de barri de Sants

Aturem la destrucció del barri

Festes agermanades amb les festes majors alternatives de:

Vilallonga

Borriol

FAB

I recorda que totes fem possibles aquestes festes lliures de subvencions. Així doncs, ajudans consumint a les barres a mentenir les alternatives per molts anys i a tots els projectes que gràcies a elles subsisteixen econòmicament.

Manolín Dissenys 2006

Festa Major als Carrers

ACTES UNITARIS
(al Parc de l'Espanya Industrial)

El divendres 18
Cercavila
Ball de gegants
Pregó de Festa Major amb el waterpolista Jordi Sans Juan
Dilluns 21
18.15 h: ballada de sardanes amb la Cobla Principal de la Bisbal
19.30 h: lliurament de premis del concurs de guarniment de carrers
22 h: actuació del Mag Lari
Dimarts 22
Nit: salsa cubana amb el grup Habana Street
Dimecres 23
12.00 h: animació infantil amb el grup +Tomàquet amb ball d'escuma
17.00 h: xocolatada infantil
22.00 h: sortirà el correfoc dels Diables de Sants
Actuació del grup Xarop de Canya, música folk i tradicional.
Dijous 24
Nit: concert de Soul i Rhythm and Blues amb la veu de Mònica Green
Diumenge 27
12.00 h: diada castellera de festa major, a càrrec dels Castellers de Sants i de les colles convidades els Castellers de Sabadell i els Nens del Vendrell

CARRER ALCOLEA -de baix-
(entre Valladolid i passeig de Sant Antoni)

Diumenge 20
Traca
Cercavila amb la Banda i Majorettes Triangle de Sants
Sardinada
Ball amb amb l'orquestra Sabor sabor
Dilluns 21
Jocs per a la mainada
Sopar de germanor
Dimarts 22
Sardanes amb la Cobla Jovenívola de Sabadell
Havaneres amb el grup Xarxa
Dimecres 23
Paella popular
Dijous 24
Ball amb amb el conjunt La Habana
Xocolatada i espectacle infantil
Tallers de manualitats i pintura per a la mainada
Sopar de salsitxada popular
Divendres 25
Esmorzar de veïns
Ball amb amb l'orquestra Aquàrium
Dissabte 26
Concurs de truites
Ball amb amb el grup Pòquers
Traca i fi de festa

CARRER CANALEJAS

Diumenge 20
Traca i cercavila amb la xaranga Los Labradores
Jocs infantils
Bingo: del 20 al 26
Ball amb l'orquestra Acuario-2
Dilluns 21
Concurs de dibuix infantil
Concurs de l'hortalissa més gran
Jocs infantils tradicionals: cursa de sacs, pomes, afeitar globus...
Sopar de germanor amb la vedette Merche Mar
Dimarts 22
Espectacle d'animació infantil amb el grup Plàstics
Tallers de foc i tabals amb el grup Guspires de Sants (de 3 a 17 anys)
Havaneres amb el grup Mar Blava
Dimecres 23
Salsitxada popular
Dijous 24
Manualitats infantils. Concurs de plastilina
Concurs de Karaoke (infantil i adults)
Ball amb l'orquestra trio Millenium
Divendres 25
Joes infantils tradicionals: trencar l'olla i guerra de confetis
Concurs de ball infantil i adults
Ball amb disco mòbil
Dissabte 26
Parc infantil: futbolí humà, tren de vies i pista americana de cordes
Lliurament de premis de tots els concursos del carrer
Xocolatada
Ball amb l'orquesta Nit i Dia
Traca i fi de festa

PLAÇA DE LA FARGA

Diumenge 20
Diana amb el Triangle de Sants
Ball amb l'orquestra Sultans
Acte de commemoració dels 25 anys de Festa Major
Vermut per als socis
Dilluns 21
Castells inflables: del 21 al 23
Jocs infantils
Berenar per als avis amenitzat per Josep Guardiola
Sopar de germanor
Dimarts 22
Guerra d'escuma
Xocolatada i espectacle de pallassos
Ball amb l'orquestra Caribe Català
Dimecres 23
Monjetada
Dijous 24
XXIII Cursa atlètica
Activitats infantils
Sopar de gala amenitzat per l'orquestra Brindis
Divendres 25
Xou infantil de la Farga
Salsitxada popular
Ball de discoteca Xauxa
Dissabte 26
Guerra d'aigua
Lliurament dels premis dels concursos del carrer
Paella popular gegant a càrrec del Papitu
Sardanes amb la cobla Baix Llobregat
Xou de la comissió
Traca fi de festa

CARRER GALILEU
(entre Rajolers i Miquel Angel)

Diumenge 20
Traca d'inici de la festa i cercavila ambel grup Los Labradores
Sardanes amb la cobla Popular
Ball amb l'orquestra Krater
Dilluns 21
Botifarrada
Berenar infantil
Actuació de pallassos
Sopar de germanor
Bingo: del 21 al 25
Dimarts 22
Escuma per a nens i nenes
Concentració de Vespes en el marc del 60è aniversari
Ball amb l'orquesta Poker's
Jocs infantils: del 22 al 25
Dimecres 23
V Fira d'artesans
Tómbola
Dijous 24
Ball amb l'orquestra Aquarium
Divendres 25
Berenar per als avis
Havaneres amb el grup Montjuïc
Lliurament de premis de la votació popular organitzada per Ona de Sants-Montjuïc
Salsitxada popular
Ball amb l'orquestra Constellation
Dissabte 26
Vermut popular per als veïns
Ball amb disco mòbil i escuma
Galileu va com una moto. Concentració de Harley Davidson

CARRER FINLÀNDIA

Falta informació encara no facilitada per l'Ajuntament
XIII Concurs Fotogràfic
Data proper acte: 21/07/2006
Data fi: 01/08/2006
Guarnit del carrer: del 16 al 27

CARRER ALCOLEA -de dalt-
(entre Miquel Angel i Melcior de Palau)

Falta informació encara no facilitada per l'Ajuntament
Guarnit del carrer: del 16 al 27

CARRER ROSÉS

Falta informació encara no facilitada per l'Ajuntament
Guarnit del carrer: del 16 al 27

CARRER GUADIANA
(entre Rei Martí i Ferreria)

Tallers infantils: del 20 al 25
Diumenge 20
Traca d'inici de festa major
Concurs de truites i pastissos
Sardinada popular
Concert d'havaneres amb el grup Xarxa
Dilluns 21
Concurs de dibuix
Bingo: del 21 al 23
Dimarts 22
Concurs de modelar fang
Xocolatada infantil
Espectacle d'animació infantil amb un grup Els trapelles
Música a càrrec de la comissió
Dimecres 23
Guerra de globus d'aigua
Salsitxada popular
Dijous 24
Gimcana infantil
Aperitiu per al veïnat
Espectacle d'òpera, posada en escena amb tres tenors
Divendres 25
Piscolabis amb pa amb tomàquet amenitzat per un grup de música en directe
Berenar popular Nocilla
Ball popular amb discomòbil + Dj Àlex
Dissabte 26
Cursa popular
Guerra d'aigua
Lliurament de premis dels concursos del carrer
Sopar de germanor
Ball popular el grup Bossa Nova
Traca fi de festa major

CARRER ROBRENYO
(entre Guitard i Numància)

Diumenge 20
Traca d'inici de festa major
Vermut d'inauguració de la festa
Berenar per a la tercera edat
Campionats de dòmino, petanca i scalèxtric: del 20 al 25
Ball amb l'orquestra Aquarium
Dilluns 21
Torneig triangular de futbol sala: del 21 al 24
Botifarrada popular amb seques i vi
Dimarts 22
Concurs culinari de truites, *callos* i pastissos
Cantada d'havaneres amb el grup Els Pirates
Dimecres 23
Salsitxada popular
Karaoke
Dijous 24
Gran sardinada
Sopar de germanor
Ball amb Krater Quartet
Divendres 25
Gimcana infantil
Animació infantil amb el grup El Flaviol
Xocolatada infantil
Ball popular amb disco mòbil J.B. i bany d'escuma
Dissabte 26
Lliurament de premis dels campionats i concursos del carrer
Cloenda de la comissió i aperitiu per als veïns
Bingo popular
Ball amb La Disco Cocodrilo Albert Malla
Traca de fi de festa

CARRER VALLESPIR
(entre Viriat i Badalona)

Només realitzen programació en els dies especificats
Dijous 24
Obertura de Festa Major amb traca i animació infantil
Concert amb els grallers de Reus Ganxets i rumba amb BCN Mextuca
Divendres 25
Assaig casteller al carrer
Taller de canalla
Concert Versions BCN amb Who's there i Folk fusió Baeturia
Dissabte 26
Pilar caminat
Botifarrada
Campionat de botifarra i jocs familiars
Concert Ska-jazz BCN amb Shanty Town i Ska-folk-valls amb Maitips

CARRER SAGUNT
(entre Finlàndia i Andalusia)

Diumenge 20
Traca d'inici de la festa
Majorettes
Vermut
Escuma
Nit de ball amb Trio Forum
Dilluns 21
Pallassos i animació infantil amb el grup Bitxi-cleta
Botifarrada per els socis
Nit de ball amb l'orquestra Millenium
Dimarts 22
Karaoke
Ball amb Disco mòbil
Dimecres 23
No es realitza cap acte
Dijous 24
Sardanes amb la cobla Baix Llobregat
Concurs de truites (tast amb pa amb tomàquet)
Nit de ball amb l'orquestra Fènnix
Divendres 25
Animació infantil amb L'Estenedor i xocolatada
Havaneres amb el grup Les Pirates
Dissabte 26
Salsitxada per als veïns i socis del carrer
Futbol i bàsquet
Sopar de germanor
Nit de ball amb el grup Zennit
Traca fi de festa

CARRER VALLADOLID
(entre Alcolea i Vallespir)

Diumenge 20
Ballada de sardanes amb la cobla Mediterrània
Concurs popular de carrers. Votació a Sants3ràdio: del 20 al 25
Tronada inaugural de la festa al carrer
Ball amb l'orquestra Brindis
Dilluns 21
Pallassos amb el grup Tres Quarts de Quinze
Sopar de germanor amb l'acompanyament del duo musical Celeste
Dimarts 22
Botifarrada popular
Festa homenatge a la gent gran del carrer amb l'actuació del grup Show Robert, amb el ballet Glamur i el cantant Pier
Dimecres 23
Salsitxada popular
Dijous 24
Ballada de sardanes amb la Cobla Principal del Llobregat
Gran vermut popular
Ball amb els Germans Molestia
Divendres 25
Sardinada
Gran xocolatada per a la mainada i jocs infantils
Ball amb l'orquestra Celeste
Dissabte 26
Mercat d'artesans de Sant Bartomeu
Trobada de puntaires
Lliurament de premis del concurs popular de carrers i vermut popular
Cantada d'havaneres amb el grup Les Veus dels Pescadors de l'Escala
Fi de festa amb tronada i cant dels adéus

CARRER VALLESPIR
(entre pl. del Centre i Melcior de Palau)

Diumenge 20
Traca i cercavila amb Los Labradores
Botifarrada
Sardanes amb la cobla Mediterrània i concurs de colles improvisades
Ball amb disco mòbil Sol i Sona
Dilluns 21
Jocs infantils (parxís gegant i mega twister)
Concurs de dòmino: del 20 al 22
Cantada d'havaneres amb el grup Mar Blava
Dimarts 22
Tallers infantils de reciclatge
Berenar homenatge a la gent gran i espectacle amb el grup Duo Solimar
Sopar de germanor i bingo
Dimecres 23
Salsitxada
2a Trobada d'Intercanvi de xapes de cava
Dijous 24
13a Trobada de Puntaires
Xocolatada i pallassos Arlequí
Ball amb disco mòbil Mega Mixmi
Divendres 25
Tallers infantils (Mister Potatoe i figuretes de fang)
Actuació de la Coral Elisard Sala de l'Hospitalet de Llobregat
Ball amb l'orquesta Odissea
Dissabte 26
Paella d'arròs i bingo
Ball amb l'orquestra La Futura

Què passa amb les festes majors?

[Mentre que les comissions de carrers van plegant cada an y, les Festes Majors Alternatives es troben cada cop amb més problemes per aconseguir un espai digne. Falta de subvencions, falta de gent… aquest són molts dels arguments que anem sentint any rere any quan un carrer deixa de participar a la Festes Major del barri. I es que sembla que no reben l'ajuda que molts desitjarien de l'Ajuntament]

[De diferent manera, l'Assemblea de Barri de Sants, organitzadora de les últimes edicions de les Festes Alternatives, també es troba amb diferents traves a 'hora de negociar un lloc per organitzar les festes]

BERNAT COSTA ▪ **SANTS**

Problemes d'espai

Aquest any, en haver començat ja les obres del TAV, el pàrquing de plaça de Sants on s'havien celebrat les Festes Majors Alternatives els darrers anys, s'ha hagut de buscar un lloc alternatiu. L'Espanya industrial era un dels possibles enclavaments, ja que l'any passat el va proposar el Districte. Però aquest an y, amb múltiples excuses de Parcs i Jardins i al final amb l'excusa del concert de la Mònica Green, quedava denegat l'espai.

Finalment i després de diverses negociacions amb el Districte s'ha aconseguit un espai que no acaba d'agradar als organitzadors: els primers tres dies a la plaça Osca, i els últims tres dies a Joan Peiró, davant de l'estació.

A la plaça Osca s'hi ha sumat el problema que la comissió de veïns del Triangle aquest any volia organitzar actes a la plaça durant les festes. Després de negociar les dues parts implicades, es va arribar a l'acord que, de dilluns a dimecres, la plaça l'ocuparien les Festes Majors Alternatives, i que de dijous a dissabte, l'espai seria per a la comissió del Triangle.

Lloc provisional

Des de l'Assemblea de Barri de Sants, s'ha volgut recalcar que Joan Peiró no es el millor lloc per a les festes, però que s'ha acceptat per de la negativa per part del Districte de cedir cap altre espai (com a alternativa només s'oferia Països Catalans). El lloc cedit, el pàrquing, és un solar no apte per a actes durant el dia i, a la nit, té molt mala acústica perquè és un espai molt obert. Els problemes d'acústica s'han pogut comprovar en els concerts dels actes unitaris de les Festes Majors dels últims anys.

Una de les coses que més ha molestat als organitzadors de les Festes Alternatives és la falta de consideració del Districte vers unes festes que porten més de 10 anys al barri i que atrauen la gran majoria del jovent de Sants. Però sembla que tot el que surti de l'esquema de festa major que té l'Ajuntament no té cabuda en aquesta ciutat.

Acords de neteja

L'Assemblea de Barri de Sants ha demanat al Districte que posi els urinaris i lavabos necessaris per acollir unes festes tan nombroses com són les de Sants i, d'aquesta manera, provocar el mínim de problemes al veïnat adjacent a les festes. S'espera que el Districte posi una especial atenció a la neteja, no com anys anteriors que, tot i reclamar la neteja de l'espai i els urinaris públics, molts cops aquests han estat insuficients.

Problemes arreu

Sembla que aquest problemes amb les festes majors no són únics en el nostre barri. En altres barris de Barcelona, com per exemple Gràcia i en pobles de Catalunya, les festes alternatives o populars s'estan trobant amb problemes semblants. En diversos llocs s'han prohibit festes, o s'han denegat espais o s'han aconseguit després de molts esforços com és el cas de Sants. Esperem que aquests problemes no vagin a més i finalment tothom pugui tenir unes festes majors dignes.

Bona Festa Major!

CARTELLS ESPECÍFICS DE FESTES

Cartell específic de la 1a Ballada Bastonera.

Cartell específic de la marxa per Can Vies.

Cartell específic d'un dels concerts de la Festa Major.

Les Festes Alternatives de Sants i Borriol s'agermanen

[La Festa Alternativa als Bous de Borriol, poble de la comarca de la Plana, en la seua novena edició, s'argemana amb les Festes Alternatives de Sants]

HELENA OLCINA I AMIGO ▪ **SANTS**

Després de 12 anys de festes, es pot ben dir que les Festes Alternatives de Sants estan més que consolidades. Iniciatives com la de Sants han sorgit per tot el panorama dels Països Catalans com una evidència simptomàtica del desig del jovent de recuperar el paper que han de tenir en aquests actes i dotar-les d'aires frescos carregats de reivindicació: respectar les tradicions, adaptant-les als interessos de les noves generacions, mentre s'utilitza l'espai per fomentar noves iniciatives que s'autogestionen en gran mesura gràcies a aquestes festes. I de tradicions va la cosa, perquè en la dotzena edició de les Festes Alternatives de Sants s'incorpora un nou acte cultural i tradicional, però no del nostre barri sinó d'un poble que amb les seues Festes Alternatives, la FAB, també tracta d'invertir la realitat d'unes festes que cada cop són menys per al poble. Parlem de l'acte del proper dijous 24 al carrer d'Almeria, una demostració al carrer de pilota valenciana.

Una setmana abans, tindrà lloc la FAB (vegeu LA BURXA núm. 94), que per tal de consolidar l'agermanament de les festes alternatives farà un espectacle de bastoners per a tot el poble, a càrrec, evidentment, de la Colla Bastonera de Sants.

Laboratoris autogestionats

La FAB de Borriol, per potenciar unes festes de qualitat, tenen molta cura de l'autogestió i sempre s'actualitzen amb nou material. Enguany presenten un nou CD, *FAB Forte!*, que segons el col·lectiu està "especialment dissenyat i sintetitzat per combatre estats dictatorials municipals acompanyats de greus actuacions d'autoritarisme, carència total de valors democràtics, falta de maduresa personal i política, masclisme insuportable, ignorància i arrogància, falta de respecte, il·legalitat insostenible, injustícia social, incultura estructural i xantatge demencial amb oferta de compra, quadre sempre acompanyat d'una poca-vergonya patent i latent més que detestable, condemnable".

Aquesta iniciativa musical la podrem trobar tant a Borriol com, enguany, a les Alternatives de Sants, i la definició que la FAB fa de les seues propietats beneficioses es podria aplicar en la mateixa mesura i quantitat a les nostres Festes Alternatives: "Els principis actius Autogestionadol i Autogestiprofeno són els principals components de *FAB Forte!*, junt amb una barreja en diferents quantitats d'il·lusió, perseverància, paciència, crítica, reflexió, debat, ganes, serietat, treball, constància, compromís, dignitat i humiltat, que fan d'aquesta fórmula magistral el gran remei per al gran mal que assola les nostres terres i que destrueix al seu pas qualsevol indici o manifestació de cultura popular, projectes juvenils, moviments socials, inquietuds, construcció d'alternatives, participació, pluralitat, autonomia i proposta de solucions transformadores de la trista realitat, del gran mal, que patim als nostres pobles i barris en molts aspectes".

...perquè fomenta la cultura popular

[Quan les tradicions i els trets més característics de la cultura d'un poble es van perdent, a mesura que passa el temps, per deixar pas a una cultura globalitzada, fonamentada en el capital i el consum, es fan necessaris espais on poder mantenir vives les nostres arrels, intentant impedir que acabin essent només un record llunyà, quelcom que pertanyia als nostres avantpassats, però no a nosaltres.

Tanmateix, el fet que les activitats culturals que s'ofereixen a teatres o sales d'art no surtin de les expressions creatives establertes, i, alhora, no entrin dins de les possibilitats econòmiques de la gran majoria de nosaltres, fa que es necessitin espais on poder desenvolupar manifestacions artístiques que se surtin de la norma, i també on poder gaudir-ne sense haver-t'hi de deixar bona part del sou]

Ja fa molts anys que les societats occidentals (o les que, de mica en mica, es van occidentalitzant) intenten esborrar tot allò que les caracteritzava, que les feia úniques, per crear una cultura universal, buida de tradicions, que es fonamenta en un model d'oci consumista i acrític basat en el capitalisme, buscant que la gent, en el seu temps lliure, no faci res més enllà de gastar i gastar. El ventall de possibilitats es redueix a anar al cinema a veure una pel·lícula americana, passejar per un centre comercial, menjar una hamburguesa al McDonald's o veure un dels 150 canals que tens a la televisió. I a això li diuen progrés.

El Guiri cantant a la marató d'espectacles del novè aniversari de Can Vies. ARXIU

És per aquest motiu que els espais com Can Vies, on hi ha la possibilitat de dur a terme activitats dins dels marges de l'oci que fomentin la cultura popular, acaben essent un oasi dins dels desert de l'avenç. Però això no ens atura a l'hora de seguir impulsant tot allò que respiri aires de tradició, de coneixença de nosaltres mateixes i del nostre passat com a poble diferenciat de la resta, intentant que aquest també formi part del nostre futur dins la ciutat cosmopolita en què vivim.

A més, també entenem com a cultura popular aquelles expressions de nova creació, ja sigui artística, corporal, emocional, formativa o agitativa, que no tenen cabuda dins d'institucions com museus, sales d'art, cinemes o centres culturals que només entenen una cultura acrítica de consum. Una cultura amb la seva taxació que acota les diferents expressions per posar-los un preu i així convertirles en mercaderies cobdiciades pels marxants.

I partint d'aquestes premisses, des de Can Vies s'han anat creant, al llarg del temps, diverses activitats que, d'una manera o d'una altra, han encès una mica més la flama de la cultura popular.

Per tots aquests motius, Can Vies és un espai necessari al barri, ja que no n'hi ha cap altre on sigui possible desenvolupar les activitats que des d'aquí es realitzen i de la forma com es realitzen. És per això que seguirem creant cultura popular autogestionada al marge de les institucions que no fan més que limitar-la i ofegar-la.

No podran desallotjar la cultura popular!

Primera actuació oficial de la Colla Bastonera passada per aigua a la calçotada de Sants, març 2006. JUDIT GUILLAMÓN

QUÈ HI FEM?

Mostres de cultura popular a Can Vies

Can Vies ha estat el bressol de molts projectes com la Colla Bastonera de Sants, que hi va néixer el desembre de 2004 i que encara es reuneix a la Capella per assajar. També hi han nascut diferents companyies de teatre com Les Teatreres, ja dissoltes, i l'actual Grup de Teatre. Els Diables de Sants també hi van tenir el seu punt de trobada obrint cafeta setmanalment i realitzant diferents activitats com l'exposició del seu 25è aniversari.

Molts passis de video pirates gratuïts cada diumenge han fet un lloc per al cinema, així com la producció de curts i documentals. La sala d'assaig ha estat un punt per impulsar diferents grups musicals del barri com els Pirat's Sound Sistema, que actualment omplen concerts tant arreu dels Països Catalans com a l'estranger.

La producció gràfica i artística també hi ha incidit molt en la vida del centre social, tal i com es pot apreciar a les parets exteriors i interiors de l'edifici, que van ser pintades en diferents jornades en què van participar diversos artistes urbans. També va ser la seu d'A-losa, col·lectiu d'edicions gràfiques autogestionades que al llarg de molts anys va fer una àmplia producció cartellística tant per al centre social com per a altres col·lectius.

Com ja sabeu, també hi ha tingut lloc la contrainformació amb projectes com Zitzània (col·lectiu originari del Contrainfos) i La Burxa. Considerem aquests projectes com a cultura popular perquè trenquen amb la informació acrítica que ens proporciona el poder per tal de submergir-nos en una cultura globalitzada. Setmana rere setmana, mes rere mes, aquestes dues publicacions han generat altres punts d'opinió, informant d'aquells fets que han succeït tant al barri com arreu del món i que des dels mitjans oficials s'han silenciat, marginat o criminalitzat. A més, també han estat l'altaveu de tots aquells projectes que es desenvolupaven des dels moviments socials de la ciutat.

Dimarts 22 d'agost

Marxa de Torxes Silenciosa

20h a plaça de Sants

... i perquè és un centre social autogestionat

I sobretot per això, perquè és del barri. Perquè ha fet que un espai mort i en desús durant molts anys hagi recobrat vida al llarg de més de nou anys d'autogestió i treball al barri. Nou anys creant alternatives a l'oci consumista promogut pel sistema capitalista. Nou anys desbancant el model de les institucions que volen joves desmotivats i sense criteri. Joves que perdin la capacitat d'organitzar-se per ells mateixos negant-los espais d'oci, lleure, creixement i/o formació. Així de clar ho va deixar el Districte quan després d'utilitzar estratègies d'arraconament i desgast van acabar amb tot el teixit associatiu juvenil que es trobava a la Casa del Mig

Per tot això el maig de 1997 es va okupar Can Vies. Per poder donar al barri un espai per a totes aquelles que creiessin en un altre model de relacions entre les persones, diferent de les que imperen en la nostra societat; recuperant el poder de decisió practicant l'autoorganització, trencant així amb l'existencialisme dels poders públics.

Cal remarcar que a Can Vies no creiem en un model assistencial en què es deleguen les diferents tasques a càrrecs concrets; per això no hi ha ni gerents, ni juntes, ni conserges, ni professionals de l'oci com en els centres cívics. Treballem per un model de cooperació i suport mutu, creant una alternativa on les que hi participem tenim una responsabilitat col·lectiva sobre el que fem, prenent les decisions per consens per tal de tenir-hi totes la mateixa veu i essent la gent que utilitza l'espai qui el gestiona i en regula el funcionament.

Al llarg d'aquests anys s'hi ha realitzat un bon nombre d'activitats molt diverses com xerrades, tallers, debats, passis de cinema, exposicons, obres de teatre, sopars, festes… Així com també ha estat el punt de gestació de diferents sinergies i projectes com diverses companyies de teatre, la Colla Bastonera de Sants… Totes aquestes s'han realitzat trencant amb els models institucionals en què si una cosa no és rendible no interessa i s'elimina. Per això Can Vies mai s'ha basat en models econòmics empresarials i tots aquells diners que hagin pogut entrar a través de les cafetes, festes i sopars sempre han estat destinats a la millora de l'espai o a la compra de material per al desenvolupament dels col·lectius que en formen part i a aquelles campanyes que s'han volgut visualitzar fora de l'espai pròpiament dit. És a dir, mai ningú ha utilitzat l'espai per realitzar activitats lucratives per a un benefici personal, ja que així tota la tasca desenvolupada perdria sentit.

Els centres socials autogestionats tenen una importància cabdal als barris de tradició obrera perquè recuperen i mantenen viu el teixit social, sent un punt de confluència i aglutinador de diferents sensibilitats que sota premisses bàsiques com l'anticapitalisme, l'antipatriarcat, l'autogestió, l'ecologisme, el respecte pels pobles i les persones, el foment de la cultura popular… defugen els canals de participació del sistema establert. No creient, així, en la participació ciutadana que proposa l'Administració, ja que aquesta es basa en un model d'intervenció i crítica zero per part de la gent. Basant-nos, doncs, en les relacions personals que permeten teixir xarxes de suport mutu que trenquin amb l'individualisme imperant.

Precisament és aquest model autoorganitzat el que fa Can Vies més del barri, perquè som els veins i veïnes qui el fem possible, perquè no depèn de l'Administració. Així, Can Vies no ha de patir les condicions i restriccions dels locals institucionals que tenen el perill de desaparèixer sempre que no rendibilitzin uns interessos econòmics, electorals o polítics, com han fet en molts altres casos. És aquest model el que volen anul·lar des del Districte desallotjant Can Vies, ja que és un espai que s'escapa del seu control i pot posar en perill la tranquil·litat d'una vida acomodada, basada en treballar per pagar una hipoteca i seguir com peixos morts el corrent sense intentar anar en sentit contrari.

Assemblea extrraordinària a Can Masdeu. ARXIU

En definitiva, perquè constitueix un espai de creixement, de formació, d'intercanvi de coneixements i experiències, tot creant opinió crítica davant del sistema que ens fa engolir una única visió del món sense qüestionar-lo, ens veiem amb el dret d'exigir i utilitzar tots els mitjans necessaris per fer possible l'arxivament de la demanda interposada per Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona i seguir donant vida a aquest espai on el districte hi vol fer créixer amb grues d'acer dures vivendes d'elit per tal d'enfonsar sota els seus fonaments de formigó armat tot el teixit associatiu que tant els ha fet la guitza durant tots aquests anys.

Mai ens fareu creure, Can Vies es queda al barri!

Veïns i veines del barri acondicionant l'espai. ARXIU

QUI SOM?

Col·lectius que habitualment han utilitzat l'espai

Gent dels instituts del barri, una assemblea de joves de Sants, La Faràndula, CJC, Zitzània (projecte de contrainformació, origen del Contrainfos), La Burxa, Coordinadora d'Estudiants, l'Assemblea contra l'Atur i la Precarietat de Sants, FAS, Alosa (col·lectiu gràfic), Col·lectiu X (debat i agitació), Comissió Antirepressiva de Sants, Construint (debat i agitació), Pirat's Sound Sistema (grup musical), Diables de Sants, Agon (assemblea de joves de sants), Assemblea d'Estudiants, Txinorris (col·lectiu de treball i denúncia de la situació de la llei penal de menors), Negres Tempestes (col·lectiu llibertari independentista), Escola Bressol Alternativa La Pinya, AJS-CAJEI, Taller de Teatre, Taller de Cinema i la Colla Bastonera de Sants.

Col·lectius que n'han fet un ús esporàdic

Assemblea d'Insubmisos, Suport Detinguts Cine Princesa, PUA, ABS (Assemblea del Barri de Sants), JIR, Centre Social de Sants, Plataforma Antifeixista, Plataforma per un 12 d'Octubre en Llibertat, MA PAFS, el MOC, l'ALA, Edicions Enciclopèdia Catalana, Coordinadora Llibertat Presos Anarquistes, Resistència Anticapitalista, Plataforma Nunca Máis-Catalunya, Assemblea de Detinguts del 12 d'Octubre, Assemblea Suport 4 del 4, Nominats, el Brot, Les Tenses, Assemblea Pedro Álvarez, CSO Can Mireia, La Quinkalla (casa okupada), Can Blanco (casa okupada), Assemblea d'Okupes BCN, Papers per a Tothom, Rescat, Maulets, CAL, CGT, Ràdio Contrabanda i d'altres ràdios lliures, FAGC (Front d'alliberament Gai de Catalunya i Alternativa Estel.

Processos col·lectius que s'hi han desenvolupat

Xarxa d'Afinitats, Campanya contra les ETT, ABS, Assemblea d'Okupes BCN, Resistència Anticapitalista (contra l'Europa del Capital), mobilitzacions en contra dels actes feixistes del 12-O, manifestacions en contra del Fòrum 2004, Festes Alternatives de Sants, Mobilitzacions contra la desfilada Militar, Pesta Borbònica, EuroMay Day, Víctimes del Civisme, Tancades d'immigrants 2005, Campanya Salvem Sants (AVE, Can Batlló, Pla Estació), Plataforma contra l'Especulació, L'Encontre, El Tomb, Solidaritat amb el Franki, Absolució Albert, Rescat, Trequem el Silenci...

EL RACÓ DEL CASAL

10 de setembre

Aquest 10 de setembre cel·lebrarem, com cada any, la Diada del Principat. Els recents esdeveniments a l'Orient Mitjà i a l'Amèrica Llatina ens obligaven a dedicar aquesta jornada a les lluites contra l'imperialisme. Probablement l'imperialisme actual és menys proper al colonialisme que en altres moments de la història. No hi ha una lluita entre diferents imperis, sinó un de sol que mitjançant l'establiment d'aliances ha creat diverses dependències al seu voltant. Aquest imperi, els EUA, pretén la destrucció de qualsevol règim que qüestioni el seu model capitalista, aillant-lo o envaint-lo militarment.

El bloqueig al poble cubà, Veneçuela i Bolívia, són un exemple que tots aquells que vulguin lluitar per un món més just seran criminalitzats i marginats. La invasió de l'Iraq i la potenciació dels règims del Marroc i l'Aràbia Saudita demostren quin és el model que el capitalisme vol imposar, és igual que siguin dictadures sempre que obeeixin els EUA. Fins i tot és indiferent el que digui un organisme com l'ONU, ja que repetidament les seves resolucions sobre Palestina són obviades per Israel, que tot i no formar part del Consell de Seguretat, sap que els EUA sempre recolzaran les seves decisions militars i econòmiques en contra del poble palestí, el Líban o Síria.

La condició de *pseudocolònia* del poble català respecte els Estats espanyol i francès, fa que ens solidaritzem amb les lluites en contra del capitalisme i el seu darrer estadi, l'imperialisme. La nostra millor forma de solidaritat és fer d'altaveu de les resistències que es donen arreu del món i donar la paraula a aquelles brigades, associacions, etc. que des del nostre territori lluiten diàriament per trencar el silenci.

CASAL INDEPENDENTISTA DE SANTS

Jornades internacionals de feminisme i activisme

[Les jornades han tingut lloc a Barcelona durant els dies 8 i 9 de juliol]

NÚRIA VERGÉS

Acte de les jornades FEMACT a Barcelona. INDYMEDIA.ORG

Sota les suggerents qüestions de si el feminisme estava obsolet o havia deser reinventat i de com els feminismes es relacionaven amb l'activisme, al voltant d'unes 200 persones van participar, el 8 i 9 de juliol a Barcelona, en la trobada que se celebrava amb la voluntat de trobar-se, dialogar, aprendre, mostrar, compartir i crear xarxa entre totes les persones interessades en tot el que podia implicar allò dels feminismes i activismes.

Les jornades internacionals de feminismes i activismes van començar dissabte al matí amb una sessió plenària introductòria en la qual es presentà el procés que va donar lloc a les jornades i s'exposaren els principals continguts i el programa que ompliria els dos dies de jornada.

En aquests dos dies es van portar a terme sis tallers paral·lels i diferents: Imatges, Mitjans de comunicació i Tecnologies; Gènere i Violència; Activisme Queer i Postpornografia; Precarietat i Migració: Un nou terreny comú?; Amistats perilloses? Relacions entre activisme, feminisme i dones, i finalment, Història, Exclusió i Estratègies Contrahegemònîques. A més, hi va haver, permanentment un espai artistico-audiovisual que permetia visionar o escoltar propostes a la carta. També i va haver exposició i venda de material bibliogràfic i difusió de la llibreria Pròleg i d'altres col·lectius i edicions lliures.

Durant els dies de les jornades, Radio Paca, tot i les dificultats afegides per la no cessió del seu espai per part de CCDFB, va emetre des de la sala d'ordinadors per a les persones que no hi van poder assistir presencialment.

Les estones més relaxades es combinaren amb visionats públics d'audiovisuals, dinars vegans en comú, discussions informals i un sopar i festa a l'Espai Obert. Finalment, les jornades acabaren amb un plenari final on les persones participants van expressar les seves voluntats de continuïtat i les seves valoracions personals de la trobada.

Les principals crítiques apuntaren a l'exagerada presència d'allò relatiu als feminismes, en detriment d'altres aspectes de l'activisme i activismes i les seves relacions, i també a les ganes insatisfetes d'haver anat una mica més enllà. Segons s'apuntà, la manca de previsió davant l'elevat nombre de participants va dificultar l'aplicació de dinàmiques més participatives i horitzontals en els tallers i també va impedir l'aprofundiment en determinats temes.

La immensa majoria de valoracions, val a dir, mostraren una gran satisfacció per haver assistit a les jornades i per haver participat i compartit coneixements i experiències durant la trobada, amb unes persones tan motivades i tan diverses, tant pel que fa a procedència geogràfica com pel que fa a la diversitat d'aproximacions i perspectives davant el feminisme i l'activisme.

Tot plegat va fer possible unes jornades molt enriquidores i permetrà tirar endavant un dels principals objectius de les jornades: crear xarxa.

De cara al futur s'ha ampliat la llista de correu internacional Femact per tal de permetre la connexió i discussió virtual entre les persones participants i les que hi estiguin interessades. També s'ha iniciat la recollida de la documentació que el procés de realització de les jornades ha generat per fer-ho accessible a través de la web o d'altres formats. I, finalment, sembla que Femact, Femact barcelona i les persones participants volen continuar treballant i reflexionant en aquesta perillosa relació dels feminismes i els activismes en forma de tallers, trobades, discussions, publicacions i fòrums temàtics esporàdics.

ESPAI DE TREBALL

Temps de vacances

Una vegada superat Sant Joan i amb l'estiu a sobre, és el moment de començar a preguntar a amics, coneguts i familiars què faran per vacances. Les vacances són una de les interrupcions temporals i retribuïdes de la relació laboral. D'altres serien els permisos, les llicències, el descans setmanal i els diferents festius oficials designats per les Administracions públiques.

L'Estatut dels Treballadors, a l'article 38, regula que les persones treballadores tenim dret a un període no inferior a 30 dies naturals de vacances anuals retribuïdes. Una quantitat que pot ser millorada per conveni col·lectiu o contracte de treball. Per exemple, hi ha convenis que expressen els dies de vacances per dies laborables, 22, o que consideren que un mes de vacances són 31 dies. Hem d'estar atents/es a allò que el conveni col·lectiu de treball regula tot mantenint la referència que no pot ser inferior a 30 dies naturals.

Les vacances no han de ser realitzades en un sol període de temps. La legislació laboral preveu que en un període anual, de l'1 de gener al 31 de desembre, hem d'haver gaudit de 30 dies naturals de vacances. Per això el mateix article de l'Estatut dels Treballadors fa referència a la planificació anual de vacances per tal de fer una distribució, pactada de comú acord i no unilateralment per part de l'empresa, dels dies de vacances.

No hi ha una quantitat fixada de dies de vacances seguits a gaudir a l'Estatut, i depèn de cada conveni col·lectiu. Molts d'aquests regulen que els períodes de gaudiment seran els dels mesos d'estiu, de juny a setembre. No hi ha una quantitat mínima de dies regulat amb caràcter legal malgrat que les recomanacions de l'Organització Internacional del Treball estipulen que, com a mínim, els períodes de vacances haurien de ser de 15 dies continuats.

L'article 38 de l'Estatut dels Treballadors estableix que en cas de desacord en la fixació del període de vacances podem demanar la protecció de la jurisdicció laboral que, en un procés sumari i preferent, decidirà sobre la situació sense possibilitat de recórrer la sentència. Per accedir-hi hem de tenir en compte que la determinació de vacances s'ha de fer dos mesos abans del seu gaudiment, tant per si la empresa les vol fer complir com per si el/la treballador/a les vol fer en una data determinada.

MARC FAUSTINO i VIDAL
consultes: laburxa@laburxa.org

Poble Sec, un barri viu

Cartell dels Concerts del Sec a Sac CARME

CARME ▪ **POBLE SEC**

Un any més, durant la tercera setmana de juliol el barri del Poble Sec es volcà per celebrar la seva festa major. Entre les diferents iniciatives organitzades pels veïns i veïnes del barri cal ressaltar-ne dues: per un costat, els actes organitzats des de la Bodega Saltó (on han tingut lloc diferents sessions de DJ, així com espectacles teatrals), consolidant-se com a espai referent de promoció de propostes agosarades i alternatives; per un altre, la programació del "Sec a Sac", també coneguda com les *barraques del Poble Sec*, iniciativa engegada per Maulets, Castellers del Poble Sec, Taller 22 i el grup promotor del festival Downtown Reggae, que va allotjar dos concerts al camp de la Satàlia, on habitualment hi juga la UE Poble Sec. El primer dels actes, el Downtown Reggae festival, es va celebrar el passat divendres 21 de juliol agrupant més de mig miler de persones per escoltar General Levy, Morodo, Hermano Ele, Ben Jammin', Yuma, Afrika, Jerry D, Little Pepe, Irie Sound (2005 Finland Champion Sound), Cool Runnings Sound (Itàlia), Nyahbingi Sound, Fire Warriors, Supah Lion i Redda Sound. El dissabte 22 de juliol va tenir lloc el concert de Kitou, Dijous Paella i La Gossa Sorda. Cal destacar que aquest ha estat el primer any en què els joves del barri s'han coordinat per desenvolupar una programació diferent i orientada a un públic jove i alternatiu. Atès que l'experiència ha estat força positiva, és molt probable que l'any que ve es repeteixi amb un format semblant.

Torna el ball de tarda al Bahía

MIREIA PUI ▪ **SANTS**

Després de més de 15 anys sense funcionar, el passat 9 de juliol el Bahía tornava a obrir les seves portes com a discoteca. A ritme de boleros i pasdobles, vells clients del Bahía van tornar a donar vida a la sala sota la mirada divertida de Machín. La reobertura va atraure una trentena de persones ja des del primer dia, i s'ha anat consolidant diumenge rere diumenge. Després de mesos de feina per acondicionar i netejar el local del carrer Olzinelles, 31, l'assemblea de l'Espai Alliberat per la Cultura ha iniciat les seves activitats regulars. A més de la recuperació de la sala com a discoteca per a la gent gran, l'espai ja té preparades diverses activitats per a l'any vinent, des de passis de pel·lícules amb cinefòrum fins a nits de teatre.

En el mateix espai també s'hi farà un taller de reciclatge de material informàtic antic i possiblement un taller d'electricitat. A més ja estan previstes activitats diverses per als caps de setmana del setembre vinent.

Ball el dia de la reobertura LAB.MD'S PHOTOS

Dos projectes d'autoedició es presenten al barri

MIREIA PUI ▪ **SANTS**

La Ciutat Invisble ha apostat per fomentar l'autoedició, per aquesta raó ofereix el seu espai per a les presentacions de llibres editats fora dels circuits comercials habituals. Aquest mes de juliol ja s'han fet dues d'aquestes presentacions a la seu d'aquesta cooperativa.

El dijous 6 es va presentar el llibre *Afroresistències, afroresonàncies. Teixint les altres Àfriques*, de Dídac P. Lagarriga, editat per l'associació Oozebap. La publicació il ' edició de llibres sobre l'Àfrica contemporània es una de les activitats principals d'aquesta associació barcelonina, que té com a objectiu difondre i aprofundir en el coneixement de les societats africanes actuals. En la presentació, l'autor va incidir especialment en les tasques d'aquesta associació.

El dijous següent, 13 de juliol, es presentà *Hedonia*, de Joan Fernández i Myriam Moya (vegeu la ressenya a LA BURXA núm. 98) un projecte d'autoedició compartit. A la presentació, a la qual van assistir una trentena de persones, els autors van fer especial incidència en les raons que els van portar a fer aquest projecte en comú i a autoeditar-lo.

Cinema a la fresca al Casal Independentista de Sants

CARME ▪ **SANTS**

Aquest estiu el Casal Independentista de Sants ha engegat una nova iniciativa, el Cicle de Cinema a la Fresca, que sota el títol *Grans esdeveniments a la Barcelona del segle XX* va oferir dues pel·lícules de temàtica social: el 7 de juliol es va veure *La ciutat cremada*, d'Anton Ribas, que narra els fets de la Setmana Tràgica de Barcelona i la posterior repressió; i el 14 de juliol es va projectar *Munich*, d'Steven Spielberg, on s'explica la repressió selectiva (aplicada per l'Estat israelià) que va seguir al segrest dels atletes hebreus a mans d'activistes palestins durant les Olimpíades de 1974. Amb l'inici d'aquest primer cicle, el casal pretén generar un nou espai de trobada obert al conjunt del barri, on la reflexió i el debat puguin combinar-se amb el plaer de veure conjuntament un film. Des del casal se'ns informa que es preveu continuar amb properes edicions d'aquest cicle amb temàtiques afins i agraeixen que els feu arribar noves propostes per enriquir les futures programacions.

un altra cultura del consum

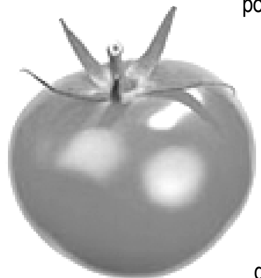
COOPERATIVA GERMINAL

Els tomàquets es cacen amb xarxa

Hi ha coses que tenen sentit per si mateixes; altres vegades el sentit neix de la interrelació o la suma de coses de contingut auster. Entre els dos pols tots els possibles.

Avui donem veu als tomàquets. Concretament, a uns tomàquets ecològics que produeix una cooperativa de pagesos del Maresme i que alimenten a diferents cooperatives de consum de Barcelona, entre les quals Germinal. A causa de la dràstica baixada de consum que s'esdevé durant el mes d'agost a les cooperatives, una gran part dels tomàquets d'agost romanen sense collir a les tomaqueres fins que es fan malbé. Això és l'excedent de l'agost, que, valorat ailladament, té poc sentit.

Però de les mateixes tomaqueres surten els tomàquets de pintar el pa i de les amanides dels mesos anteriors i posteriors a l'agost. I dels tomàquets excedentaris de l'agost se'n podria fer la conserva que necessiten els arrossos i les pastes de l'hivern. I encara més, com que els pagesos ens regalen els tomàquets d'agost si els anem a collir, podrà sortir-ne la base del gaspatxo que Germinal té previst oferir al barri per les festes alternatives.

L'excedent té sentit quan se'n fa conserva, el sentit es conserva quan es fa gaspatxo, i el gaspatxo té sentit si es fan les festes. Valorat tot en conjunt, l'excedent d'agost té més sentit: el sentit es crea i es destrueix. Així es formen les xarxes d'estructures que aguanten i són aguantades les unes per les altres. Entenem la cooperativa Germinal com una eina de transformació social, una entre totes les altres, si s'integra en la xarxa de realitats alternatives on s'interrelacionen periòdics de comunicació popular i assemblees de despertars de consciències, associacions d'iguals, plataformes d'incorformes, col·lectius de creacions de somnis, moviments de defensa de causes perdudes, organitzacions de desig de quimeres i coordinadores de sumes d'esforços.

Perquè el treball que Germinal intenta desenvolupar necessita la complicitat d'altres naturaleses de la xarxa; per exemple, d'uns productors d'agricultura ecològica que no fonamentin la seva activitat en el lucre, o d'altres cooperatives de consum amb voluntat de coordinació per fer possibles objectius comuns. L'on podrem arribar dependrà de amb qui podrem creuar-nos el camí.

Què està passant als Països Catalans? *

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarmar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

L'Aplec dels oblidats

[Des de 1978 la gent dels Ports celebra una trobada carregada de reivindicació]

ALBERT ALONSO • **PORTS**

L'Aplec del Ports que es celebrava des de fa 28 anys no podrà dur-se a terme enguany. L'APLEC

Poc es pensaven els organitzadors del primer Aplec dels Ports, que es remunta al ja llunyà 1978 (enmig de la mal anomenada *transició*), que la trobada es consolidaria i arribaria fins als nostres dies amb força i un programa carregat d'actes culturals i lúdics que giren entorn les reivindicacions i les necessitats d'una de les comarques més oblidades del País Valencià.

Situada al nord-oest del País Valencià, a cavall entre la província de Terol i la Franja de Ponent, la comarca dels Ports estava englobada fins fa poc dins del Maestrazgo, entitat supracomarcal imposada pel Govern central des de començament del segle XVIII. Aquesta denominació va néixer durant el franquisme com una resposta a la Mancomunidad del Maestrazgo, entitat en què molts joves no es trobaven representats, i a la centralització política que durant dècades havia menyspreat la zona. Al final aquests van aconseguir la denominació dels Ports com una comarca pròpia. Fruit d'aquesta inquietud de molta gent de la zona, i conscients que calia construir el país des de la base (les comarques), va néixer a finals dels 70 l'Aplec dels Ports.

Una trobada reivindicativa enmig de la 'transició'

El tranquil poble de la Todolella va acollir el primer aplec el 1978 sota la incrèdula mirada de les autoritats municipals, militars i eclesiàstiques del moment, que veien atònites com la joventut de la comarca es reunia per reivindicar, compartir les seves experiències i passar una bona estona. Senyeres quadribarrades, Paco Muñoz, Alimara, Toni Mestre, i l'exemple de tota la joventut d'un poble organitzant l'Aplec, van propiciar que aquella trobada no fos un fet puntual.

De llavors ençà, l'últim cap de setmana de juliol, un poble de la comarca dels Ports es convertí en l'organitzador d'aquesta trobada reivindicativa, lúdica, comarcal i laica de la gent dels Ports i de més enllà. De mica en mica, l'Aplec es va convertir en un símbol de la comarca i en una reafirmació de la cultura i de les senyes d'identitat d'una comarca oblidada per les autoritats espanyoles i valencianes, receloses dels eixos de les reivindicacions de la gent dels Ports, com la unitat de la llengua i del poble català, tema recurrent del debat polític del País Valencià. Potser per això, al llarg d'aquestes tres dècades han desfilat per l'Aplec artistes de renom del panorama musical català com Al Tall, Ovidi Montllor, Lluís Llach, Maria del Mar Bonet, Raimon, Obrint Pas, entre molts d'altres.

Els eixos de l'Aplec

Unitat i solidaritat mútua entre la gent de la comarca, la lluita front el despoblament de la zona, el foment, ús i reconeixement de la unitat de la llengua catalana al País Valencià, la reivindicació de més infraestructures i despesa social als Ports, l'aposta pel medi ambient i el desenvolupament sostenible, i la integració dels nouvinguts que han aterrat a la comarca en els darrers anys provinents sobretot de l'Amèrica Llatina i de l'Europa de l'Est. Aquests són els eixos sobre els quals girà el darrer aplec celebrat a Morella a finals de juliol de l'any passat. Reivindicacions en què es barregen lluites històriques, com la lluita contra el despoblament i la reivindicació de la unitat de la llengua, amb altres lluites més recents, com la integració dels migrants arribats a la comarca en els darrers anys i el debat sorgit arran de la construcció de molts parcs eòlics que embruten l'aspecte del gairebé verge territori dels Ports.

Una flama que no s'apaga

Els darrers anys, la trobada de l'Aplec ha reunit milers de joves que hi anaven a gaudir de la festa i la reivindicació comarcal i que convertien els tranquils i petits pobles de la zona en un escenari farcit de gent que res tenia a veure amb l'ambient habitual d'aquestes contrades. Aquesta situació ha generat algunes polèmiques dins la comarca; així, hi ha gent que creu que s'ha traït l'esperit inicial de l'Aplec i que s'ha convertit en una trobada de joves que vénen a la comarca única ment a passar-s'ho bé.

Malauradament, aquest estiu l'Aplec no s'ha celebrat com succeïa sense interrupció des de 1978. El despoblament i la gran infraestructura que exigeix un esdeveniment que en els darrers anys ha crescut molt en assistència ha propiciat que per primera vegada l'Aplec no se celebri, com era habitual, el darrer cap de setmana de juliol.

Malgrat tot, la flama que es va encendre aquell llunyà 1978 a la Todolella no s'ha apagat. Com reconeixia la presentació de l'Aplec d'Herbers el 2002, amb aquesta trobada "tenim la iniciativa civil de base, de la gent de poble, que amb orgull és capaç, cada any, de portar a terme un Aplec que amb encerts i desencerts ja és patrimoni de tota la comarca i també del País Valencià i de més enllà".

DE LA CORRUPCIÓ 'CAÑÍ'...

Julian Múñoz i els seus amics, enxampats en trames de malversació de béns públics.

Tortura 2005

Per segon any consecutiu, la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura (CPT) va presentar l'Informe sobre la Tortura a l'Estat espanyol 2005. Per donar a conèixer els casos ocorreguts al territori català es va realitzar una roda de premsa al Col·legi de Periodistes de Barcelona, on també es va posar èmfasi en les mesures contra aquestes pràctiques proposades per la CPT, en el marc de les competències i institucions dependents del govern de la Generalitat de Catalunya.

L'informe del 2005 recull 288 casos de tortura que han afectat a 596 persones. D'aquests casos, 58 (amb 119 persones denunciants) s'han produït als Països Catalans, més de la meitat dels quals al Principat; on els Mossos sembla que han pres el relleu a la Policia Nacional amb 12 denúncies (45 mossos denunciats).

Des de la CPT també s'assenyala que els col·lectius més afectats són els moviments socials i les persones immigrades, i mostren la seva preocupació pel fet que aquestes denúncies no són adequadament investigades, com ho demostren les nombroses absolucions i causes arxivades.

Més informació a: prevenciontortura.org

... AL CIRC EMPRESARIAL CATALÀ

Joan Laporta, menjant-se l'orgull, es veu obligat a convocar eleccions per la denúncia d'un soci.

FOTO: IVAN

Albert Garcia Gallego

Fotògraf de La Burxa

"El més fàcil és fer-nos callar mitjançant la repressió"

Detingut durant dos dies a les sinistres dependències de la temuda Brigada Provincial d'Informació de la Policia Nacional, el cas de l'Albert és dels ens recorden que cal seguir lluitant. Després d'una confusa investigació d'aquesta branca del cos policial, el jove fotògraf i membre actiu dels moviments socials va conèixer el passat mes de març la petició fiscal, que s'eleva a dos anys i mig de presó. El motiu: participar en una acció de denúncia contra la immobiliària Integral de Aparcamientos el 2004, responsable directe del *mòbing* que durant mesos va intentar atemorir els veïns de La Quinkalla i que el passat gener va culminar amb el desallotjament de l'immoble.

ALBERT ALONSO • SANTS

Et van detenir després d'una investigació en què només van trobar una empremta dactilar teva en una octaveta, gairebé un any i mig després de l'acció. Una mica surrealista, no?

Doncs sí. Aquesta acció es va fer el febrer de 2004, i la immobiliària va posar una denúncia que es va arxivar per falta de proves. Malgrat això, la Brigada Provincial d'Informació va tirar endavant una investigació pròpia sense l'ordre de cap jutge, que després va culminar en la meva detenció el maig de l'any passat.

Quina estratègia persegueix la Policia Nacional amb una detenció com aquesta?

El que volen és marcar territori i mostrar als moviments socials de base que quan vulguin poden fer servir la repressió per desestabilitzar-nos. Perquè fixa't que una simple octaveta no és cap prova per detenir-te i menys perquè un jutge sol·liciti després més de dos anys de presó per participar en una acció pública de denúncia en la qual qualsevol viant podia tenir una octaveta a les seves mans. Amb detencions així, la policia intenta desgastar els moviments socials i aconseguir mitjançant la repressió que aturem la nostra lluita.

Per què tu?

Crec que em van detenir a mi com podien haver detingut qualsevol altra persona. Com que tenien les meves empremtes arxivades era més fàcil que em toqués a mi.

Des de fa anys els periodistes i fotògrafs que com tu han desenvolupat la seva activitat professional al costat dels moviments socials han tingut problemes amb els cossos policials. A què creus que es deu això?

Els fa mal que surti a la llum tot el que no els agrada, com és la denúncia que fan els moviments socials del nostre entorn i de la realitat en què vivim. És per això que des de ja fa anys la policia ha anat darrere de periodistes i fotògrafs; precisament perquè traiem allò que ells no volen, i la manera més fàcil de fer-nos callar és mitjançant la repressió.

De què t'acusen?

Quan em van detenir, la policia em va imputar fins a quatre càrrecs: danys, desordres públics, coaccions i violació de la propietat professional. Però la jutgessa de guàrdia que em va prendre declaració quan estava detingut va rebaixar la petició a dos càrrecs: danys i coaccions. La petició fiscal que vaig conèixer el passat mes de març em demana un any de presó per coaccions i divuit mesos de pena multa per danys, així com una indemnització de 660 euros.

Des que es va conèixer la petició fiscal, quines han estat les accions que s'han fet per difondre el teu cas?

En primer lloc va ressorgir l'Assemblea de Suport. Conscients que quedava poc temps per al judici, vam començar a quedar cada setmana per difondre el cas i afrontar el judici econòmicament. La nostra difusió s'ha basat fins ara en informar de la meva situació a diferents col·lectius i també hem preparat una petita exposició sobre el cas per penjar a tots els llocs on hem anat a difondre el cas. A banda d'això, hem tret material per afrontar el judici econòmicament: banderoles, samarretes, enganxines. I hem fet diverses cafetes solidàries en ateneus i centres socials d'arreu de Barcelona i la seva àrea metropolitana. Més endavant tenim pensat fer xerrades i oferir entrevistes a la ràdio.

I judicialment?

Al principi ens vam quedar de pedra quan vam conèixer la petició fiscal, perquè és molt desmesurada. Fins i tot confiàvem que el cas s'arxivés per falta de proves, perquè ja es veia que allò no s'aguantava per enlloc, però m'imagino que la pressió de la Brigada Provincial d'Informació va pesar en la decisió del fiscal.

Per què creus que és tan desmesurada la petició de la fiscalia?

Demanen tant per desgastar la gent, i perquè la propera vegada que vagi a fotografiar una acció m'ho pensi dues vegades, però t'asseguro que tornaria a fer-ho quan calgués. Volen desgastar-nos i d'aquesta manera no ho aconseguiran.

Com es viu aquesta situació de persecució als moviments socials i al col·lectiu de periodistes que informeu del seu treball?

És força angoixant, en el meu cas també després de la detenció, però creus que el que estàs fent està bé i que malgrat la persecució has de seguir fent el que creus que has de fer, donar veu als moviments socials de base.

CARTELLS POLITICOSOCIALS

Festes alternatives

